

OMENIA

Revista trimestrială
a Federației Naționale "OMENIA"
a Caselor de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor din România

Anul 5 nr. 3 (19)

SEPTEMBRIE 2013

“Societățile trebuie să asigure creșterea calității vieții pentru persoanele în vârstă și respectarea drepturilor lor, pentru a putea trăi în demnitate”. (ONU)

LA MULȚI ANI!

1 OCTOMBRIE

**Ziua Internațională
a Persoanelor Vârstnice**

1 Octombrie - interviu cu Președintele Federației Naționale "OMENIA" a C.A.R.P. –urilor din România / 1st October — interview with The President of "OMENIA" National Federation of Pensioners Mutual Aid Associations	1-2
Dosarul de pensionare/Servicii medicale în străinătate / Applying for pension/Health care services abroad	3
Pledoarie pentru magazinul social / A plea for the social store	4
Despre pictură și pictorii OMENIEI / About painting and Omenia's artists	5
25 Octombrie - Ziua Armatei Române / 25th October - Romanian Armed Forces Day	6-7
C.A.R.P. Drăgănești-Olt / Drăgănești-Olt Pensioners Mutual Aid Association	8-12
C.A.R.P. Calafat / Calafat Pensioners Mutual Aid Association	13-17
Medierea, mediatotrul / Mediation, mediator	18-20
O cronologie a caselor de ajutor reciproc / A chronology of credit unions	21
31 August - Ziua limbii române / 31st August - Romanian Language Day	22-28
Tropa, tropa cu pensionarii prin Europa / Pensioners visiting Europe	29-30
Sfânta Maria Mare / Saint Mary	31-32
Noi muncim / We work	33
Sunt român... ce pana mea! / I'am a Romanian...	34-35
La Pucioasa... / Visiting Pucioasa...	36
Cum să ne ferim de hoți / How to protect ourselves against theft	37-39
Analize medicale (II) / Medical analysis (II)	40-41
Paradisul românesc / Romanian paradise	42-45
Bunicii C.A.R.P. Cugir / Grandparents of Cugir Pensioners Mutual Aid Association	46
Vorbe... Vorbe... / Words... Words...	47
Răspundem întrebărilor dumneavoastră / Answering your questions	48

Președinte de onoare
Ing. **Gheorghe Chioaru**

Director
Ec. **Giorgică Bădărău**
tel. 0752.001.404

COLEGIUL DE REDACȚIE

Redactor șef
Ec. **Ilie Șopandă**
tel. 0752.001.432

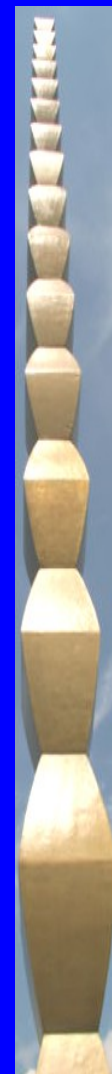
Redactor șef adjunct
Ec. **Cicerone Olivo**
tel. 0752.001.405

Redactor
Ing. **Vasilică Fălcuță**
tel. 0752.001.406

Redactor
Dr. **Laura-Eleni Nedelescu**

Redactor, corector,
Sociolog **Ionuț Ardeleanu**
tel. 0752.001.437

Redactor, Tehnoredactor
Irina Andrei

NORME DE COLABORARE

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei.

Răspunderea juridică pentru conținutul articolelor aparține în exclusivitate autorilor, conform art. 206 CP.

Informațiile referitoare la geografia și istoria zonelor în care se află sediile asociațiilor C.A.R.P. au fost preluate de pe enciclopedii online.

Revista poate fi citită și online pe
www.fn-omenia.ro

CONTACT

COLEGIUL DE REDACȚIE

București, Sector 5,
Str. Amurgului 53, cp 051983
E-mail: fn.omenia@yahoo.com
E-mail: secretariat@fn-omenia.ro
tel/fax: 021-456-3699

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere, cu condiția specificării sursei.

1 OCTOMBRIE

cu Președintele Federației Naționale "OMENIA" a C.A.R.P.-urilor din România, domnul inginer Gheorghe Chioaru

Domnule Președinte, iată-ne ajunși la un moment important și drag pentru generația cu părul de argint, 1 Octombrie, Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice. Cum vedeți această zi și care este semnificația acesteia pentru dumneavoastră?

În luna februarie a anului 1991, ONU stabilea ca ziua de 1 Octombrie să fie dedicată persoanelor în vârstă, iar cateva luni mai tarziu, pe 16 de-

cembrie 1991, Adunarea Generală a ONU adoptă Rezoluția 46/91 cu titlul „Principiile Națiunilor Unite pentru persoanele în vârstă destinate a le permite să trăiască mai bine în anii câștigați”. Principiul Independenței, Principiul Participării, Principiul Integrării și Îngrijirii, Principiul Autorealizării și Principiul Demnității sunt elementele care constituie această rezoluție.

Ziua de 1 Octombrie este o zi importantă pentru toate organizațiile de pensionari din țară deoarece foarte multe dintre ele organizează în această perioadă activități de omagiere a celor ajunși în această etapă a vieții. Este pe de-o parte un motiv de sărbătoare, pentru că este cea de-a 22-a aniversare a acestei zile internaționale. Pe de altă parte, este un moment de reflecție asupra condiției vârstnicului în țara noastră, și într-un context european și global, cunoscut fiind deja pentru toată lumea fenomenul îmbătrânirii populației.

Cum ar trebui sărbătorită Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice în România și care sunt așteptările dumneavoastră pentru această zi?

Există deja o tradiție cu această ocazie, în toată țara se organizează spectacole, concerte, excursii și pelerinaje la locuri sfinte, mese festive, și multe alte evenimente asemănătoare. Aceste evenimente sunt fie organizate în cadrul asociațiilor de pensionari, fie sunt puse la dispoziția vârstnicilor de către unele primării și consilii locale din toată țara. Mă bucură enorm faptul că o zi din an este dedicată generației mele, însă mi-aș dori ca preocupările pentru problematica vârstei a treia să ocupe un loc important pe agenda publică în mod frecvent și cu continuitate. Politicile sociale nu pot fi construite pentru a asigura necesitățile vârstnicilor pentru o singură zi din an, ci trebuie concepute și implementate pentru a le fi respectate drepturile zi de zi, în calitate de cetățeni ai acestei țări.

Și pentru că ați menționat despre calitatea de cetățean, este un moment prielnic să ne amintim despre anul 2013, declarat de către Comisia Europeană „Anul European al Cetățenilor”.

Conceptul de "cetățenie" se poate traduce prin apartenența unui individ la o comunitate, ceea ce presupune pentru acesta atât drepturi, cât și obligații. Astfel, cetățeanul este întotdeauna "co-cetățean", care trăiește împreună cu ceilalți și participă la viața socială. De aceea, educația pentru cetățenie este considerată, pe

plan european, o prioritate a reformelor educaționale. Odată cu intrarea României în Uniunea Europeană, cetățenia română este completată de cea europeană, adăugându-se un set de drepturi suplimentare. Printre acestea se numără dreptul de a locui în alt stat membru, dreptul de a vota și candida în alegerile europene și municipale în statul de reședință, dreptul de a studia și munci, dreptul la protecție consulară în străinătate în aceleași condiții ca și cele aplicate resortisanților țării în cauză și multe altele.

Care este în opinia dumneavoastră mesajul prioritar care trebuie să ajungă la cetățeni și autorități publice?

În plin **an european al cetățenilor**, inițiativele care sprijină categoriile sociale dezavantajate au o importanță majoră în direcția normalizării unor aspecte care țin de statutul socio-economic al acestora. Să luăm exemplul pensionarilor din România. Din cei aproximativ 5.433.000 de pensionari din țară la nivelul anului 2013, aproximativ 2.500.000 au pensia sub pragul de sărăcie de 585 de lei pe lună. Este o situație îngrijorătoare, care presupune un efort mai mare în ceea ce privește capacitatea C.A.R.P.-urilor pentru a veni în sprijinul pensionarilor în general, și a celor săraci, în mod special, și pentru a pune pe agenda factorilor de decizie problematica vârstei a treia: nivelul scăzut al calității vieții, venituri mici sau lipsa acestora, risc crescut de excluziune socială, sănătate precară, lipsa de servicii socio-medicale integrate.

La fel ca și în anul 2012 – Anul European al Îmbătrânirii Active și Solidarității între Generații – în 2013 nu s-au realizat încă activități cu sustenabilitate care să conducă la o mai bună asimilare a drepturilor și responsabilităților în calitate de cetățean european, ci au fost acțiuni punctuale, izolate pe agenda publică.

Cum au marcat casele de ajutor reciproc ale pensionarilor anul dedicat cetățenilor?

Asociațiile noastre au mers mai departe cu inițiativele care vizează dezvoltarea principalelor paliere ale activității C.A.R.P.-urilor: ajutoare financiare rambursabile și nerambursabile, servicii socio-medicale de bază/specializate și prestările de servicii tip ateliere etc. Periodic, Federația primește înștiințări sau este invitată la inaugurarea unui nou sediu de C.A.R.P.-uri din țară, la înființarea unor noi servicii pentru membri, la aniversările caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor. Mai mult decât atât, Consiliul Național al Federației Naționale "Omenia" a Caselor de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor din România a fost organizat sub egida "Anului european al Cetățenilor". Și astfel, Federația devine un partener din ce în ce mai puternic pentru membrii săi, și pentru societatea civilă.

Este de asemenea foarte important ca Federația, prin organizațiile sale membre, să fie considerată un partener important și pentru autoritățile publice locale și centrale. În acest sens, Comisia Europeană îndeamnă statele membre să acorde prioritate investițiilor sociale și modernizării sistemelor de protecție socială. De altfel, Lazlo Andor, comisarul european pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și incluziune socială susține că: "investițiile sociale sunt esențiale dacă dorim să ieșim din criză mai puternici, mai solidari și mai competitivi. În limita constrângerii bugetare actuale, investițiile sociale realizate astăzi ajută statele membre să evite plata unei facturi financiare și sociale mult mai mari mâine".

În încheiere, ce gânduri transmiteți pensionarilor din România?

Doresc tuturor persoanelor vârstnice din România LA MULȚI ANI!, să aibă parte de o zi care să le readucă zâmbetul pe buze, să-și descrețească frunțile și să se simtă valorizați. Haideți să le oferim acest lucru vârstnicilor noștri.

Ionuț ARDELEANU

Dosarul de pensionare

Dacă ați locuit și ați lucrat în cel puțin două țări din UE, este posibil să aveți drepturi de pensie în fiecare dintre ele. În momentul în care îndepliniți cerințele naționale în materie de pensionare, fiecare țară vă va plăti câte o pensie a cărei valoare va depinde de numărul de ani în care ați lucrat acolo.

DEPUNEREA CERERII

În general, cererea se depune la casa de pensii din țara în care locuiți. Dacă nu ați lucrat niciodată în țara respectivă, va trebui să depuneți cererea la autoritatea competentă din ultima țară în care ați lucrat. Casa de pensii la care depuneți cererea va deveni punctul dumneavoastră de contact. Ea va contacta autoritățile din celelalte țări în care ați lucrat pentru a întocmi întregul dosar.

Fiecare țară va verifica în ce măsură îndepliniți cerințele naționale necesare obținerii pensiei pentru limită de vârstă. Astfel de cerințe (ex. vârsta de pensionare, sumele cotizate

etc.) sunt diferite de la o țară la alta. Totuși, conform normelor UE, atunci când obținerea pensiei este condiționată de un număr minim de ani de lucru, fiecare țară are obligația de a lua în calcul perioadele în care ați cotizat la fondurile de pensii din alte țări.

Apoi, fiecare autoritate națională vă va comunica decizia privind drepturile de pensie care vi se cuvin. În cele din urmă, casa de pensii la care ați depus inițial cererea vă va transmite un rezumat al deciziilor luate de autoritățile din celelalte țări.

PENSIA CETĂȚENILOR STABIȚI ÎN STRĂINĂTATE

Autoritățile competente trebuie să vă plătească pensia indiferent în ce țară din UE locuiți.

ALTE PENSII

În general, regulile aplicabile pensiei pentru limită de vârstă sunt valabile și pentru pensiile de invaliditate și de urmaș.

Servicii medicale în străinătate

Potrivit legislației UE, aveți dreptul la servicii medicale în alte țări din UE și, în anumite condiții, dreptul de a solicita rambursarea costurilor de la casa dumneavoastră națională de asigurări de sănătate.

ÎNGRIJIRI MEDICALE NEPREVĂZUTE ÎN TIMPUL ȘEDERILOR DE SCURTĂ DURATĂ

Înainte de a pleca în altă țară, vă recomandăm să solicitați un card european de sănătate, pe care îl puteți obține gratuit de la casa dumneavoastră de asigurări de sănătate. Cardul vă permite accesul la servicii medicale de stat, în cazul în care vă îmbolnăviți sau aveți un accident pe durata șederii în altă țară din UE.

Oriunde îl prezentați – cabinet medical sau stomatologic, spital ori farmacie – veți primi serviciile sau produsele necesare în aceleași condiții ca și cetățenii țării în care vă aflați.

Aveți dreptul la îngrijiri medicale chiar dacă v-ați uitat cardul. Va trebui însă să achitați contravaloarea acestora și să solicitați ram-

bursarea la casa dumneavoastră de asigurări de sănătate.

ÎNGRIJIRI MEDICALE PLANIFICATE

Dacă intenționați să apelați la servicii medicale în străinătate și să acoperiți costurile din asigurarea dumneavoastră de sănătate, trebuie să solicitați mai întâi o autorizație din partea casei de asigurări.

Această autorizație vă scutește, de obicei, de la efectuarea de plăți în avans. Vă recomandăm să întrebați casa de asigurări de sănătate care sunt condițiile financiare aplicabile, înainte de a pleca din țară. Procedurile și cotele de rambursare pot fi diferite în astfel de cazuri.

Dacă tratamentul de care aveți nevoie este acoperit de sistemul de sănătate din țara de origine, dar nu vă poate fi oferit la timp, având în vedere starea dumneavoastră medicală, casa de asigurări nu vă poate refuza emiterea autorizației.

Sursa: Europa ta, drepturile tale
<http://europa.eu/youreurope>

Pledoarie pentru magazinul social

Economia socială a creat o mulțime de căi pentru rezolvarea problemelor persoanelor aflate în nevoie. O astfel de cale sau răspuns la aceste nevoi o reprezintă magazinul social. Denumirea de magazin social este mai puțin cunoscută decât cea de second-hand, sau economat, puse în circulație în ultimii ani. Ce are în comun cu acestea două și ce le deosebește?

În toate cele trei categorii avem produse, mai ieftine decât pe piață, fie pentru că provin din donații, fie pentru că sunt la mâna a doua. Economatele, la rândul lor, oferă produse care sunt scutite de anumite taxe, cheltuieli sau chiar adaos comercial pentru intervenția voluntară a celui care organizează această întreprindere, societate comercială sau administrație publică.

Magazinul social la rândul său este o inițiativă privată sau în asociere, fie cu administrația locală, fie cu firme diverse. În ultimii douăzeci de ani, dar mai ales în urma recesiunii economice de la sfârșitul anului 2007, multe țări din Europa au dezvoltat o rețea de magazine sociale. Întâlnim astfel de magazine în Germania, Belgia, Franța, Italia sau Grecia. Rolul autorităților considerăm că este acela de creare de facilități pentru inițiative de acest gen, punerea la dispoziție a unor spații neutilizate sau care pot fi amenajate, oferind în schimb deduceri la plata chirii, pentru cheltuielile cu amenajări, crearea unui cadru legislativ care să permită încurajarea donațiilor (deducerea valorii donațiilor din impozitul pe profit)

Pr. Egidiu CONDAC,
Revista de economie socială

A plea for the social store

Social economy has provided us with many solutions for people in need. One such solution or answer to these needs is the social store. The term social store is less known than the term second hand store or economat-type store used in the past few years. What does a social store have in common with the other two and how do they differ?

All three categories sell goods at lower prices than the regular stores, either because the goods are donations or they are second hand. In turn, the economat-type stores provide goods which are exempt from certain taxes, costs or even markup depending on who owns the business, a trading company or the public government.

The social store can be run privately or in association with the local government or various companies. In the past twenty years, but especially following the economic recession that occurred at the end of 2007, several European countries started to develop chains of social stores. Such stores can be found in Germany, France, Italy or Greece.

We believe the authorities have the role of facilitating such initiatives at the ones we've described previously, of providing the space to set up the stores, whether unused spaces or ones that can be refurbished, ensuring lower rents or refurbishing costs, or establishing a legal framework that encourages donations (deducting the donations from the tax on profit).

Pr. Egidiu CONDAC,
Journal of Social Economy

Despre pictură și pictorii OMENIEI

Pentru că ne înconjoară cu iubirea și blândețea lor, pentru că ne dăruiesc cele mai magice amintiri, vom face astăzi o nouă călătorie în grădina bunicilor de la Centrul de Zi. Să deschidem poarta și să descoperim... astăzi pictăm! "Vârfurile, un galben deschis, și mai înăuntru cu galben închis. Deci puneți întâi culoarea închisă, apoi îmbinați... și atunci deodată înflorește. Acum culorile."

Ne întâlnim deci cu Cercul de pictură condus de doamna Larisa Petroff. Ne întâmpină cu un zâmbet blând și ne invită în lumea micilor pictori ai omeniei. Drag profesor și artist desăvârșit ne prezintă cu gingășie frânturi tainice din primele tablouri ale bunicilor ucenici. Să învățăm așadar de la bunicii noștri pictori despre noile pasiuni descoperite. Am început o activitate care aduce o stare bună, de sănătate mintală și sufletească pentru că oferă destindere, liniște, refugiu. Drumul este la început, dar, după cum lucrează și plăcerea cu care o fac, știm deja că vor avea rezultate frumoase și, mai ales, vor avea de ce să se bucure acasă și ce să dăruiască mai departe celor dragi, nepoților. Am aflat din coloritul șevaletului că este o mare bucurie să poți să dăruiești ceva: "Mulțumim că ne-ați oferit această șansă și că ne-ați dat curaj să întâmpinăm viața și încercările. Un tablou frumos îți dă o stare psihică bună, ca florile și tot ce ne înconjoară și este frumos. Și atunci omul, care este în vârstă și are probleme de sănătate,

își ocupă timpul cu activități plăcute, nu mai are timp să se gândească la ce-l doare. Mai mult de jumătate din sănătate este felul în care poți să-ți ocupi timpul și să ajuți pe semenii tăi."

Din bucuria culorilor și emoția dragilor ucenici învățăm astăzi cu toții că am dăruit mai mult decât un crâmpoi nou de activitate pentru bunicii Centrului de zi. Am oferit o clipă magică, de visare, o șansă nouă și încă o dovadă de încredere că mâna brăzdată de vremuri poate aduce speranțe noi și zâmbete naive în viața vârstnicilor noștri: "Mă simt foarte bine. Mă simt ca într-o familie. Este a doua mea familie. După pensionare m-am simțit mai singură, deși am familia mare. Dar îmi lipsea o activitate și atunci mi s-a oferit ocazia să particip la acest cerc și abia așteptam să încep. Nu sunt talentată la desen dar, cu ajutorul doamnei Petroff, zic eu că am realizat un lucru nemaipomenit. Cu atâta răbdare și devotament ne învață lucruri noi ca și când am fi niște copii începători în ale picturii." (Elena Stănculescu-Membru al Cercului de pictură)

Am privit apoi cu timiditate și sfială către îndrumătorul cercului, doamna Larisa Petroff, și am descoperit în privirea și sufletul artistului primele taine, iubirea și pasiunea pentru arta picturii.

Și am deschis larg porțile Cercului de pictură al Centrului de Zi. Vă așteptăm cu aceleași emoții și culori, dragii noștri!

Milena Antonia TOMESCU

25 OCTOMBRIE

ZIUA ARMATEI ROMÂNE

Da, este frumos să-ți amintești, în fiecare an, exact pe 25 octombrie, de Ziua Armatei ROMÂNE, mai o cuvântare, mai un articol, două prin ziare și reviste, mai un “tolçsou” pe la televiziuni, câte o adunărică și o berică pe la cercurile militare, câte o măslină și o scobi-toare, multe amintiri, multe amintiri, multe amintiri, încă și încă amintiri....

Din 1830, anul înființării armatei ROMÂNE moderne, și până în anul 1951, în tradiția românească nu a existat o zi dedicată exclusiv sărbătoririi acestei instituții. Aflată în centrul atenției publice, mai ales după Războiul de Independență (1877-1878), armata ROMÂNĂ a participat anual la manifestările prilejuite de Ziua Înălțării Domnului, devenită Ziua Eroilor după Primul Război Mondial, și la cele dedicate Zilei Naționale.

Ziua forțelor armate ROMÂNE a fost sărbătorită pentru prima dată la 2 octombrie 1951, iar din anul 1959 a fost stabilită ca zi aniversară ziua de 25 octombrie. Devenită simbol al tuturor bătlăiilor și eroilor neamului românesc, data de 25 octombrie a rămas întipărită în sufletele românilor ca zi în care țara își sărbătorește armata și pe cei care au fost în slujba ei.

Pentru eliberarea orașului Carei a fost concepută o mare manevră de învăluire, cu patru divizii din Corpul 6 Armată, care urma să nimicească inamicul din zona orașului, în timp ce Corpul 2 Armată împreună cu Divizia 11 In-

fanterie aveau să atace de la sud rezistența inamicului din Satu Mare. Atacul a început în seara zilei de 24 octombrie, iar în dimineața zilei de 25 octombrie a fost eliberat ultimul oraș românesc de la granița de vest.

Într-o bună zi de vineri 25 octombrie, Ziua Armatei ROMÂNE va fi sărbătorită prin arborarea Drapelului național la sediile instituțiilor militare, ridicarea Marelui Pavoaz la bordul navelor militare maritime și fluviale și prin organizarea unor ceremonii militare și activități comemorative în toate garnizoanele din țară, în teatrele de operații și în țările în care România are acreditați atașați ai Apărării.

Militarii ROMÂNI din toate teatrele de operații vor sărbători Ziua Armatei ROMÂNE prin organizarea unor ceremonii militare și a unor activități culturale și sportive și mese festive la care vor fi invitați și parteneri din coalițiile multinaționale.

Armata ROMÂNĂ și-a făcut glorie din eliberarea Transilvaniei, a simțit și luptat cu suflet de ROMÂN, iar azi îmi vine greu să cred că armata ROMÂNĂ pierde teren în inima Transilvaniei!!!

“Centrul de Instrucție al Infanteriei din Sfântu Gheorghe, înființat prin Decret Regal, constituit prin exproprieri după 1921 și plătit până la ultima centimă, teren considerat zonă strategică a Armatei, a ajuns să fie parcelat pentru case de vacanță. Unitățile militare din împrejurimi (atâtea câte au mai rămas) își deplasează soldații la trageri cu hârburi care con-

sumă motorină «la greu», cu căruțe, sau cu ce le mai dă mâna, tocmai la Brașov. Probabil din motive de reduceri de costuri și eficiență «maximă!» (preluat din Cotidianul.ro)

Armata României are azi, ca mai noi toți ROMÂNII, problemele și necazurile ei, de la dotare până la poziția sa în societatea românească, observăm multe transformări, multe în rău și în mai rău, de la legalitate până la morală sau lipsa ei, de la generali în zeghe și până la păstrarea unor tradiții glorioase rămase amprentate pe amintirile eroilor români căzuți la datorie pentru apărarea ființei naționale și a hotarelor strămoșești.

Capitalismul de tip românesc a adus multe schimbări în conceptul de apărare națională, de pregătire a națiunii române pentru un eventual război, de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, totul s-a schimbat, adică nimic nu mai este. Odată cu abolirea serviciului militar obligatoriu, s-a terminat și cu cele mai mici și nevinovate forme de inițiere a tineretului pentru a fi cât de cât pregătit și competent în situația, posibilă, de a-și apăra țara cu arma, cu tancul, cu avionul, cu motoreta, cu cuvântul sau racheta. Nimic, nimic, nimic... nicio formă banală de convocare anuală, de 2-3 zile a tinerilor între 18 și 27 de ani, în cazarmele existente, unde să fie îmbrăcați militari, să primească o armă, o mască, o cască, să știe minimum minimorum ce se face în caz de pericol, nu numai război, să știe să folosească mijloacele de protecție în caz de atac chimic sau nuclear, să știe să acorde primul ajutor în orice fel de situație, să mănânce și să doarmă împreună, să se împrietenească și să fie uniți ca români și continuatori ai tradițiilor militare românești.

Am văzut în Suedia, tineri cu plete și tinere, nu prea îți dădeai seama care sunt fete și care sunt băieți, cu țoale militare, încolonați, cu armele la umăr, veneau de vineri în cazărmi,

plecau luni dimineața, se instruiău, se distrau, simțeau că trebuie să facă ceva pentru a nu fi victime sigure în caz de pericol.

E greu, azi nu mai știm nici câți români mai suntem și pe unde suntem, cred că este foarte greu dacă nu chiar imposibil să mai știm câți mai sunt buni de luptă, câți mai au minime cunoștințe de apărare în caz de pericol, câți ar trebui să urmeze minime cursuri de instruire, unde și cum se adăpostește populația civilă (și nu numai!) în caz de atac chimic sau nuclear, ce resurse umane și materiale sunt necesare în caz de pericol sau alte nevoi, unde sunt dispuse resursele și cum ajung ele la dispoziția armatei pentru a putea acționa în caz de necesitate.

Oricum economia de piață are regulile ei diferite total de economia socialistă, nu mai sunt fabrici și uzine, baze de transport, depozite de alimente și materiale, azi totul este privat și chiar înmatriculat în Bulgaria (dacă ne referim la mașini), multe milioane de români sunt plecați, așa că, dacă se sună goarna, este greu să se realizeze măcar o mobilizare parțială cu oameni și materiale, mai ales că și rechizițiile în capitalism se deosebesc de cele din socialism.

Armata ROMÂNIEI are o misiune extrem de grea în timpurile noastre, primejdiile și capcanele sunt la tot pasul, sărăcia este manție grea pentru oștire și nu numai, trebuie să găsească forța și capacitatea de a se descurca în condițiile vitrege de azi și a găsi cele mai inteligente pârghii și măsuri pentru mobilizarea resurselor umane și materiale așa cum sunt ele dispuse în prezent!

Sunt convins că poporul român va trece peste toate greutățile din prezent, se va situa pe locul pe care și-l merită în rândul popoarelor lumii, iar armata ROMÂNĂ va ști să-și găsească mereu adevăratul loc în conștiința neamului românesc.

**Pensionar
Constantin ANTOCHI**

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR DRĂGĂNEȘTI-OLT

Domnul Gheorghe Trăsnea, președintele C.A.R.P.-ului

Localitatea Drăgănești-Olt este un oraș din județul Olt, situat în zona de contact a Câmpiei Boian cu lunca și terasele de pe stânga râului Olt, la 36 de km sud sud-est de municipiul Slatina și la 100 de m altitudine; a fost menționată documentar în anul 1526 și declarată oraș în anul 1968.

Arheologii Muzeului Câmpiei Boianului, care au cercetat existența primelor forme de viață pe aceste meleaguri, au ajuns la concluzia că aici au existat în a doua jumătate a mileniului I e.n. mai multe așezări mici; de-a lungul Evului Mediu, în poienile codrilor seculari, aproape de izvoarele cișmelelor de astăzi, s-au format satele Peretu, Drăgănești și Comani. Ulterior, cele trei așezări s-au concentrat treptat în zonele cu cele mai bune surse de apă și teren care să le permită construirea locuințelor, dovadă fiind existența bisericilor, satelor din centrul comunităților. Satul Drăgănești este menționat la 1 iunie 1526, în vremea voievodului Radu de la Afumați. Vatra localității a fost locuită neîntrerupt, mărturiile arheologice

din această perioadă, aflate în colecțiile Muzeului Câmpiei Boianului, fac dovada existenței culturii materiale a unei populații numeroase și stabile pe aceste meleaguri.

Până în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, când s-au ales primarii, satul era condus de către un pârcălab, alături de care se aflau preotul și juriu comunal.

În anul 1860, satele au devenit comune, primul primar al satului Drăgănești a fost Nae Pieptănarul, urmat de Costache Popescu ce a condus treburile obștei în mai multe mandate, totalizând 36 de ani. Între anii 1860-1968 au fost numiți în funcția de primar al comunei Drăgănești 63 de cetățeni, ultimul fiind Popescu Alexandru.

Așezat pe malul Oltului, aproape de drumurile comerciale mari ale Evului Mediu, de pe malul Oltului din Oltenia, drumul bușiiilor, al cerii și mierii, satul Drăgănești s-a dezvoltat continuu, având telegraf, o companie de pază, tribunalul de ocol și trei bâlciuri anuale, un medic și o moașă; localitatea era iluminată cu

felinare și avea asigurată paza pe timpul nopții. Tot în această perioadă s-a editat primul ziar local numit "Curierul Drăgăneștilor". Târgurile săptămânale, bâlciurile de peste an, judecătoria de ocol, spitalul, administrația, poșta și telegraful, drumul de legătură cu Slatina pietruit, pe care circulau două autobuze de călători, precum și altele au făcut ca în anul 1950, la împărțirea administrativă, comuna Drăgănești-Olt să devină sediul raionului cu același nume, beneficiind de multe investiții care vor schimba și mai mult aspectul ei general, dar și bunăstarea localnicilor.

Începând cu 31 august 1968, Drăgănești-Olt a fost declarat oraș.

Astăzi, peste 50% din străzile orașului sunt modernizate, fizionomia locuințelor este aceeași în tot orașul cu două-trei sau mai multe încăperi, iar distribuția lor este tipică zonei de câmpie a Munteniei și Olteniei. Toate locuințele sunt proprietate particulară, iar locuitorii au case noi în proporție de 80%. Dispune de toate facilitățile unei localități urbane având spații comerciale, o centrală telefonică automată, o clădire CEC, o bancă, o rețea de transport urban de călători și o rețea de alimentație cu gaze naturale pentru populație. Orașul Drăgănești-Olt, cu satul aparținător Comani, este o așezare liniară, cu o suprafață de 4 km² și o populație de 12.175 locuitori, dispusă de o parte și de alta a drumului național Slatina-Turnu Măgurele.

Ca obiective turistice, trecătorul prin frumosul și cochetul oraș Drăgănești-Olt poate să vadă:

- Biserica ortodoxă cu hram dublu Sfântul Nicolae și Cuvioasa Parascheva (1775);
- Biserica cu hramul Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil (1830);
- Biserica cu hramul Adormirea Maicii

Domnului (1864);

- Clădirea Primăriei (1890);
- Biserica cu hramul Cuvioasa Parascheva (1832);
- Biserica cu hramul Sfinții Împărați Constantin și Elena (1856);
- Conacul Leontopol (1900).

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor (C.A.R.P.) Drăgănești-Olt a luat ființă în anul 1962. Este membră a Federației Naționale „Omenia” a Pensionarilor din România din anul 1998. Are sediul proprietate particulară în Drăgănești-Olt, strada Dudești, bl. 1AB, ap. 1, se compune din patru camere situate la parterul blocului. Sediul a fost cumpărat în anul 1990 de către Asociație, din fondurile proprii, dar plătește pentru el impozit anual la Primărie; nu s-a găsit până acum înțelegere pentru a fi exonerată de plata acestui impozit, având în vedere că Asociația este pusă în slujba vârstnicilor din oraș și împrejurimi.

Destinele Casei sunt încredințate domnului **Gheorghe TRĂSNEA**. Fost militar de carieră, cu o foarte bună reputație în mijlocul oamenilor, cunoscut ca un vajnic apărător al intereselor pensionarilor, domnul **Gheorghe TRĂSNEA**, la cei 84 de ani ai săi, se bucură de un respect deosebit în rândul colegilor și cetățenilor urbei.

Consiliul Director al Casei este format din:

- domnul **Paul DUMITRESCU**;
- domnul **Alexandru POPESCU**.

Contabilul șef al instituției este doamna **Maria CIUBUC**, iar funcția de casier este îndeplinită de doamna **Mariana IONESCU**. Cenзорul șef este domnul **Stelian TOADER**.

Casa are în prezent în evidență un număr de 964 de membri ce asigură bunul mers al

Asociației. **Domnul Trăsnea** arată că în evidență au fost până de curând peste 2.000 de membri, provenind, în special, de la Filatura de bumbac din oraș, dar o parte dintre aceștia s-au retras din Asociație, în special cei ce locuiesc în localitățile învecinate, după restrângerea activității Filaturii. Ei au motivat această hotărâre a lor

Domnul Gheorghe Trăsnea și domnul Paul Dumitrescu

prin faptul că unii erau navetiști și s-au mutat din oraș în comunele din care au provenit, nu au mijloace de transport către sediu, se deplasează greu către oraș, precum și faptul că, în zonă, a apărut o altă Casă de Ajutor Reciproc, unde împrumuturile se acordă mai repede. În perioada următoare, președintele Casei a hotărât ca, împreună cu o persoană din conducere să meargă pe teren și să le explice vârstnicilor avantajele intrării în rândurile Casei, precum și necesitatea întăririi numerice a Asociației.

Casa pregătește și desfășoară adunările generale o dată pe an, iar la patru ani se fac alegeri pentru conducerea Casei (ultima a avut loc în 2012).

Cu un fond de 861.624 lei, Asociația asigură la timp și în cuantumurile solicitate de membri săi toate cererile înaintate conducerii. Președintele Casei, împreună cu ajutoarele sale din Consiliul Director, analizează fiecare cerere în parte și hotărăște asupra lor, urmând ca în luna următoare să se primească sumele de bani solicitate. Cazurile deosebite ale membrilor se analizează și se rezolvă pe loc de către președintele Casei, în funcție de situația ivită.

De asemenea, Casa acordă, deocamdată, ajutoare de deces în cuantum de 150 de lei pentru cei care au avut o vechime de 1-10 ani, 200 de lei pentru cei cu vechime de 10-20 ani și 300 de lei pentru cei care au avut o vechime de peste 20 ani. În perioada următoare se va analiza mărirea acestor sume de bani. La acest ajutor de deces se adaugă cotizația pe care membrul Casei a avut-o.

Pentru membrii cu o situație deosebită, Casa acordă un ajutor pentru familia lor în valoare de până la 500 de lei.

La sfârșitul fiecărui an, Casa trece bonificațiile obținute pe timpul anului în carnetul fiecărui membru.

Membrii Casei solicită sume de bani, în special pentru efectuarea lucrărilor agricole; ei provin, în special, din agricultură, aproximativ 80% dintre aceștia au o pensie foarte mică de 300-400 de lei, câteodată nu le ajung banii nici pentru procurarea de medicamente. Ei solicită împrumuturi pentru efectuarea lucrărilor agricole, arat, semănat, treierat, dar și când începe anul școlar pentru ajutorarea nepoților, iar puțin mai târziu pentru procurarea lemnului cu care vor încălzi locuințele pe timpul iernii.

Împrumuturile se acordă lunar, cam 30-40 de membri pe lună solicită acest drept, dobânda este de 10%, iar împrumutul se rambursează în 10-12 rate lunare; foarte rar, unii membri solicită sume și perioade de rambursare mai mari.

Conducerea Casei apreciază că, pentru prevenirea furturilor sau a neachitării la timp a sumelor de bani împrumutate, este mai avantajos să acorde împrumuturi mici, de circa 1.500-2.000 de lei, în special celor intrați recent în Asociație. Foarte rar se acordă suma de 5.000 de lei, dar numai persoanelor care au vechime mare în Asociație și au manifestat de-a lungul timpului seriozitate în returnarea sumelor de bani împrumutate.

Pentru împrumuturi la nivelul fondului, nu se cer giranți; pentru rezolvarea problemelor legate de solicitarea împrumuturilor de către persoanele greu deplasabile, conducerea Casei merge acasă la acești membri și întocmește documentele legale pe loc.

Ratele lunare se plătesc la timp, iar Casa nu are rău-plătici. Celor care se împrumută li se explică necesitatea plății ratelor la timp și în quantum complet. De asemenea, cei care pleacă din localitate la copii pentru o perioadă mai mare, trimit banii prin in-

termediul unei bănci sau ocazional, prin cunoștințe. Au existat însă și câteva cazuri când nu s-au achitat ratele la timp, acestora li s-a oprit o dobândă penalizatoare de 5%. Oamenii sunt săraci, dar au respect deosebit față de C.A.R.P., și nu crează probleme.

Casa s-a confruntat și cu unele situații când unii membri și-au retras o parte din sumele existente din fond, aproximativ 50%, dar și le-au completat ulterior.

Conducerea Casei s-a ocupat și de îmbunătățirea situației membrilor care sunt și veterani de război; pentru ei, un membru din conducere merge anual cu situația centralizatoare la Slatina și ridică biletele de transport, apoi le înmânează veteranilor de război, sau le rezolvă alte probleme. În felul acesta îi ajută pentru ca aceștia să nu mai facă un drum la sediul din Slatina.

Din discuțiile purtate cu conducerea C.A.R.P.-ului Drăgănești-Olt, a rezultat că sunt

De la stânga la dreapta, domnul Paul Dumitrescu, doamna Mariana Ionescu, domnul Gheorghe Trăsnea și doamna Maria Ciubuc

și membri ai Casei care vin din ce în ce mai rar la sediu, se interesează sporadic sau deloc de situația Asociației lor. Depărtarea de oraș, lipsa mijloacelor de transport, precum și sărăcia îi fac pe cei mai vârstnici să manifeste o mare indiferență față de bunul mers al Asociației lor, să renunțe treptat la avantajele pe care le oferă Casa. Vin rar la sediu, preferă să trimită ocazional sumele de bani pe care le datorează Casei, prin diferite persoane, sau atunci când trebuie să facă împrumuturi. Pe de altă parte, conducerea Casei caută să atragă pensionari mai tineri în Asociație, le explică avantajele ajutorării reciproce pe care le pot avea dacă sunt mai mulți în Asociație. Aceștia arată, în replică, faptul că s-au scumpit biletele de transport către localitățile învecinate, sunt ocupați din ce în ce mai mult cu munca de la câmp și treburile gospodărești. Cei care au rămas în Asociație, colaborează anevoios cu centrul.

Conducerea Casei, conștientă de regreșul existent în relația cu membrii Asociației, intenționează să delege câte o persoană în fiecare localitate de pe lângă sediu, să stea de vorbă cu oamenii și să-i atragă în rândurile Asociației; intenționează să solicite și ajutorul primarilor din localitățile respective pentru relansarea activității C.A.R.P. Drăgănești-Olt.

Președintele Casei, domnul **Gheorghe TRĂSNEA**, om cu deosebit prestigiu în cadrul orașului, este membru al Casei din anul 1984, iar în Consiliul Director din 1989. Este președinte al Casei din anul 1994 și se bucură de un respect deosebit în rândul oamenilor. Mărturișește că nu face acest lucru pentru bani, câteodată oferă sume de bani de la dânsul pentru unele persoane nevoiașe care se descurcă greu cu banii. Îi place să afirme că este în slujba comunității și face tot ce poate pentru a ajuta oamenii sărmani în mijlocul cărora trăiește.

Doamna **Maria CIUBUC**, contabilul Asociației, este aici din anul 1988; a mai lucrat la Alexandria, apoi la Drăgănești-Olt. Și-a dedicat tinerețea bunului mers al acestei Asociații, muncește mult pentru ca toate lucrurile să decurgă legal, fără sincope, să atragă în rândurile Casei cât mai mulți membri; recunoaște că din păcate, întâmpină greutăți mari, pe care le rezolvă cu mari eforturi. Este hotărâtă să mărească numărul de membri și va cere sprijinul primăriilor din zonă.

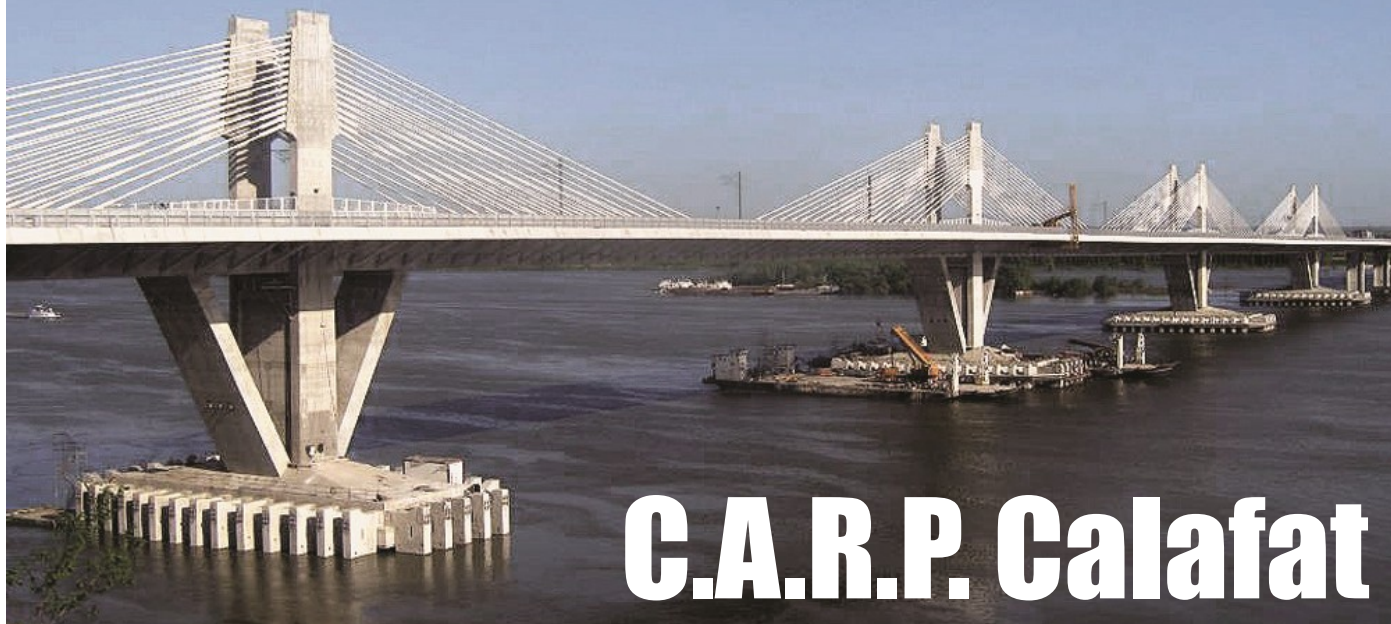
Doamna **Mariana IONESCU**, este casierul Asociației din anul 1989, a lucrat aici de la terminarea cursurilor Liceului agro-industrial din localitate. Este de un real sprijin pentru Asociație, își îndeplinește cu conștiinciozitate atribuțiile ce-i revin, dar se preocupă și de ordinea și curățenia din sediu. Atunci când este cazul, întocmește înștiințări/somații pentru cei care nu-și achită datoriile la timp, precum și pentru giranți.

Domnul **Paul DUMITRESCU**, membru al Consiliului Director, lucrează aici din anul 1998. Este implicat în întocmirea documentelor Casei, întocmește procese verbale la ședințe și ține evidența hotărârilor adoptate, rezolvă probleme de secretariat ale C.A.R.P.-ului. Este considerat de colegi ca "scriptologul" Asociației și se bucură de mult respect din partea membrilor Asociației.

Dorim ca minunatul colectiv ce se află în fruntea C.A.R.P.-ului Drăgănești-Olt să adopte cele mai bune și eficiente măsuri pentru ca Asociația să cunoască o revigorare evidentă și să ajungă în scurt timp la nivelul pe care și l-au propus și pe care îl merită.

**Redacția revistei „Omenia”
îi urează mult succes!**

Economist
Ilie ȘOPANDĂ

Podul Calafat-Vidin**C.A.R.P. Calafat**

Orașul Calafat, județul Dolj, orașul rozelor și al castanilor cum a fost cândva denumit, a luat ființă și s-a dezvoltat de-a lungul anilor într-un cadru geografic natural excelent, determinat, pe de o parte de prezența bătrânului Danubiu, iar pe de altă parte de drumul comercial important denumit „Drumul sării” prin care produsele ce prisoseau în Țara Românească erau exportate în Peninsula Balcanică, iar produsele turcești și grecești treceau pe aici pentru a ajunge în Muntenia și de aici în Transilvania și Ungaria.

Localitatea datează din epoci străvechi, cumulând de-a lungul timpului valorile civilizațiilor antice din spațiul egeeano-carpatic. Unii istorici (B.P. Hașdeu, A.D. Xenopol) susțin ipoteza originii genoveze a localității, *calafatare* (în limba italiană însemnând ungerea cu gudron a vaselor fluviale sau etanșarea lor), alții (C.C. Giurescu) optează pentru grecesul *kalafatis*, care înseamnă „cel ce smolește vasele”, iar Nicolae Iorga opinează că provine din Bizanț, referindu-se la un nume grecesc de persoană.

Tradiția locală arată că străvechea așezare a Calafatului a fost, inițial, o mică colonie de pescari, iar în secolul al XI-lea, meșterul în

arta călăfătuirii, Mihail Calafat, a înființat aici un atelier pentru repararea și smolirea corăbiilor.

Cercetările arheologice efectuate în Basarabi au scos la iveală urme materiale cunoscute sub denumirea de “Cultura sau complexul Basarabi”; acestea ocupă un loc important în cadrul general istoric al primei epoci a fierului de pe teritoriul României.

Prima atestare documentară a localității apare în 5 august 1424, prin care Dan al II-lea, domnul Țării Românești, „întărește vama de la Calafat”. Importanța localității se mărește în secolele XVII și XVIII, urmare a creșterii tranzitului de mărfuri în ambele sensuri către și din Bulgaria, Macedonia, Serbia, Ragusa, Dalmația și altele. Concomitent, aici se stabilesc, pe lângă autohtoni, greci, sârbi, bulgari, germani, evrei etc.

Calafatul ocupă un loc aparte în timpul războiului de independență din 1877-1878, localitate de unde s-au tras primele salve de tun care anunțau că România devenise un stat pe deplin independent. Calafetenii au simțit din plin și în mod direct efortul de război împotriva oștilor otomane, au dat dovadă de un înalt patriotism și dăruire de sine, concretizat în

sprijinul activ față de multiplele cerințe materiale și umane ale războiului. Prin grija generațiilor, s-a păstrat aici dovada jertfelor de sânge date de poporul nostru în lupta pentru dobândirea independenței de stat.

Municipiul Calafat este situat în extremitatea sud-estică a Câmpiei Olteniei, fiind înconjurat din trei părți de bătrâna Dunăre și de Bulgaria, pe celălalt mal. Are în componență trei sate: Basarabi, Golenți și Ciupercenii Vechi. Este înfrățit cu orașul Vidin din Bulgaria.

Importanța orașului Calafat a crescut în ultimul timp, printre altele, ca urmare a finalizării lucrărilor la podul feroviar și rutier peste Dunăre, Calafat-Vidin. El conectează cele două orașe de pe ambele maluri ale fluviului, făcând parte din coridorul IV de transport Pan-European, aripa sudică, pod ce va atrage importanți investitori pentru dezvoltarea municipiului.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor (C.A.R.P.) Calafat a luat ființă la data de 08.06.1952, din inițiativa unui grup de pensionari din fostul raion Calafat. Printre fondatori amintim pe Ion MITRACHE, Constantin TONCESCU, Ștefan STĂNUICĂ, Ștefan RESTEANU și Florea TIȚĂ.

Este situată în Calafat, pe bulevardul Tudor Vladimirescu, la parterul blocului I 4, apartamentul numărul trei, proprietatea C.A.R.P. Calafat.

De-a lungul timpului, C.A.R.P. Calafat s-a pus în slujba persoanelor de vârstă a treia, a oamenilor săraci, a celor care au nevoie de un ajutor din partea semenilor. În fruntea Casei, oamenii și-au ales conducătorii, pe aceia care să le conducă destinele și să le

Președintele C.A.R.P.-ului, domnul Emil Țenescu

ușureze traiul, atunci când situația o cerea. În cei peste 61 de ani de activitate neîntreruptă, președinții acestei Case au fost: Ion MITRACHE, Marin G. PETRIȘOR, Constantin ROTARU, Ștefan GEORGESCU, Vasile POPOVICI, Petre BOBOLICU, Ion CREȚAN (cu cea mai lungă perioadă, 1990-2005).

În prezent, conducerea Casei este asigurată de domnul **Emil ȚENESCU**, președinte al C.A.R.P.-ului Calafat din 2006. Este ajutat în muncă de:

- doamna **Violeta CÂRSTOIU**, consilier;
- domnul **Vasile BURDUȘEL**, consilier;
- domnul **Mircea STĂNCIOI**, contabilul șef al Asociației;
- doamna **Eugenia ROTARU**, contabil;
- doamna **Ionela-Claudia SBÎRNEA**, jurist consult;
- domnul **Dumitru ILIE**, operator calculator;
- doamna **Marinela BABALÎC**, casier-contabil.

În prezent, la data documentării, în evidența Casei existau 6.941 de membri; la sfâr-

Rotaru Eugenia, contabil

Ilie Dumitru, operator PC

Clienți ai C.A.R.P.-ului

șitul anului trecut erau 6.787 de membri, situația lor, pe localitățile de proveniență, fiind următoarea: Calafat – 2.268 de membri; Poiana Mare – 941 de membri; Ciupercenii Vechi – 521 de membri; Ciupercenii Noi – 456 de membri; Piscu Vechi și Pisculeț – 367 de membri; Basarabi – 343 de membri; Desa – 322 de membri; Smârdan – 255 de membri; Maglavit și Hunia – 242 de membri; Tunarii Vechi și Tunarii Noi – 213 de membri; Cetate și Moreni – 187 de membri; Seaca de Câmp și Piscu Nou – 179 de membri; Golenți – 172 de membri; Moțăței, Moțăței Gară și Dobridor – 146 de membri; Ghidici – 89 de membri; Unirea – 47 de membri; Rast – 15 de membri, precum și alte localități cu un număr mai mic de membri.

Fondul social al Casei totalizează 7.545.135 de lei și este în creștere, datorită măririi constante a numărului de membri din evidență.

Conducerea C.A.R.P.-ului s-a preocupat în permanență de desfășurarea în bune condiții a activității de creditare. Prompt și cu competența necesară s-au analizat solicitările și s-a ținut cont de modul cum s-au derulat împrumuturile anterioare, dacă s-au respectat termenele de rambursare a sumelor împrumutate, dacă s-au plătit penalități pentru întâzieri, dacă pe cupoanele de pensii sunt popriri puse de alți creditori sau instituții publice, iar giranții au fost analizați. Anul trecut, s-au acordat 3.341 de împrumuturi (aproape jumătate din numărul de membri) în valoare de 8.167.636 de lei, cele mai multe (986, adică 29%) fiind de până la 3.000 de lei. Cele mai multe împrumuturi ca valoare s-au acordat în Calafat – 2.268 (28,7%) în valoare de 1.290.212 lei, trei dintre acestea fiind de peste 5.000 de lei, acordate din fondurile proprii ale împrumutaților. Limita

maximă a unui împrumut este de 5000 lei, iar termenul de rambursare maxim este de 24 de luni. Împrumuturile acordate în limita fondurilor proprii ale împrumutaților sunt nelimitate. Dobânda nominală practică este de 15% pe an calculată decursiv și astfel dobânda efectivă este de 8,12% pe an. Împrumuturile sunt garantate cu fondurile proprii ale celor împrumutați, care trebuie să reprezinte 1/2 din împrumut, precum și

cu doi până la patru giranți. Unii membri n-au rambursat la timp sumele de bani prevăzute în contractele de împrumut, dar aceștia au reprezentat un procent mic, nu a fost îngrijorător pentru Casă. De asemenea, cele mai multe cazuri s-au înregistrat în lunile în care au fost sărbători importante ale anului, Crăciunul și Paștele. Pentru prevenirea unor asemenea situații, împreună cu delegații implicați din teritoriu, lunar s-au întreprins o serie de măsuri de recuperare a restanțelor.

Cu toate că împrumuturile nu se acordă pe destinații, acestea au constituit, în cele mai multe cazuri, singura sursă pentru procurarea de medicamente, plata spitalizării, efectuarea de operații dificile, plata consumului de energie electrică, a lemnului pentru foc, a lucrărilor agricole, procurarea de semințe și folie pentru legumicultură, susținerea financiară a copiilor sau nepoților, reparații la locuințe etc.

Având în vedere scopul constituirii Casei, de caritate, de întrajutorare mutuală și de asistență socială, membrilor li s-au acordat și o serie de ajutoare bănești nerambursabile în

Muzeul orașului

valoare de 119.905 de lei și care au constat în compensarea parțială a unor cheltuieli ocazionale de efectuarea de tratamente stomatologice, procurarea de ochelari, tratamente în stațiuni, efectuarea de operații pentru boli grave, procurarea de medicamente, precum și ajutoare de Paște și de Crăciun. De asemenea, au fost acordate 264 de ajutoare în situații de deces în valoare de 159.182 de lei.

Conducerea Casei acordă o atenție deosebită asigurării condițiilor pentru o cât mai bună deservire a membrilor săi prin dotarea sediului cu tehnică de calcul performantă, îmbunătățirea permanentă a programului informatic, ținerea la zi a evidenței operative și contabile, efectuarea operațiunilor de încasări și plăți de trei salariați, iar în ultima parte a anului de patru, întocmirea imediată a documentației necesare obținerii de împrumuturi și acordarea împrumuturilor în ziua solicitării acestora. Trebuie remarcată activitatea deosebit de intensă desfășurată de salariații Casei care procesează pe lângă operațiunile generate de cei peste 2.200 membri din Calafat, și operațiunile celor 15 delegați

Sediul Asociației

locali. Aceasta implică un efort apreciabil, ținând cont de creșterea continuă a numărului de operațiuni și a desfășurării activității în condițiile lucrului cu persoane vârstnice. Anul trecut, aceștia au efectuat peste 75.000 de mii de operațiuni cu numerar, volumul încasărilor și plăților depășind 27.200.000 lei, s-au procesat peste 3.300 contracte de împrumut, 847 cereri de ajutoare nerambursabile etc. Merită remarcată activitatea desfășurată de Consiliul Director și de toți salariații Casei.

O contribuție majoră la bunul mers al Asociației o au și cei 15 delegați locali care deservește 67% din numărul total de membri, adică peste 4.000 membri, ce au beneficiat de circa 71 % din totalul împrumuturilor și care au colectat circa 69% din totalul sumelor încasate în numerar. Ei desfășoară o intensă activitate în teren pentru atragerea de noi membri, încasarea la timp a cotizațiilor, contribuțiilor și a ratelor scadente la împrumuturi. S-au remarcat ca seriozitate și rezultate obținute în muncă în mod deosebit domnul Sever Tigae, delegat comuna Poiana Mare, ș.a.

Cât privește activitățile culturale și de turism, Asociația a realizat anul trecut o masă festivă cu ocazia zilei de 8 Martie la care au participat 80 de persoane și a efectuat un pelerinaj la mânăstirile din Dobrogea, continuat cu o excursie în Bulgaria, la Balcic, la care au participat 43 persoane. Anul acesta, până în prezent, cu ajutorul Agenției de Pelerinaj a Mitropoliei Olteniei, un grup de 48 de persoane a efectuat cu autocarul o excursie de 8 zile în luna iulie pe itinerariul Banatul românesc, Budapesta, Viena,

Bratislava și retur. De asemenea, conducerea Casei intenționează să efectueze cu membrii săi o excursie pe Transalpina, zonă deosebită frumusețe. Pentru a se elimina orice discuție referitoare la costurile efectuate de Casă pentru participanți, celor care merg în pelerinaje externe li se precizează că suportă integral toate costurile excursiilor.

În concluzie, se poate afirma cu deplină temei că, în prezent, C.A.R.P. Calafat este una dintre puternicele Case de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor din zonă, este foarte bine manageriată, are în fruntea sa un colectiv de oameni ce-și cunosc foarte bine meseria și reușesc cu succes să conducă destinele celor ce bat la porțile CASEI DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR CALAFAT.

Redacția revistei "OMENIA" urează mult succes în demersul lor, al calafetenilor, al celor ce și-au pus munca și priceperea în slujba celor mulți, a vârstnicilor cu posibilități materiale mai reduse.

**Economist
Ilie ȘOPANDĂ**

Medierea este soluția modernă, benefică și elegantă pentru rezolvarea rapidă și eficientă a conflictelor/litigiilor dintre două sau mai multe părți. Se dorește astfel înlocuirea căii litigioase cu medierea, modalitate alternativă de soluționare a conflictelor, și totodată degrevarea instanțelor de cauze. Legea nr. 192/2006 reglementează medierea și profesia de mediator și stipulează drepturile și obligațiile părților și ale mediatorului.

Ce este medierea?

Medierea reprezintă acea procedură prin care două sau mai multe părți aflate în conflict îl soluționează cu ajutorul unui mediator.

Cine este mediatorul?

Mediatorul este un specialist calificat în cel puțin două domenii: conducerea ședințelor de mediere și domeniul juridic sau domeniul

medical, învățământ, afaceri, bancar.

Mediatorul este o persoană cu experiență de viață și experiență în relaționarea interumană care stăpânește tehnica soluționării conflictelor.

În ce domenii poate fi utilizată medierea?

Medierea este aplicabilă în aproape 99% din conflictele care pot fi întâlnite în viața curentă sau cea profesională.

Poate fi folosită în domeniul:

- **conflictelor de familie:** divorț, partaj, custodia minorilor, domiciliul acestora, pensie de întreținere, păstrarea numelui dobândit prin căsătorie, recunoașterea sau tăgada paternității etc;
- **conflictelor din domeniul protecției consumatorului:** când consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare

a achiziționării unui produs sau unui serviciu defectuos, a nerespectării clauzelor contractuale ori garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și operatorii economici (în această categorie intră și contractele bancare), ori a încălcării altor drepturi prevăzute în legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor;

- **conflictelor din civil:** conflictele cu asociațiile de proprietari, împrumuturi, conflictele referitoare la terenuri, conflictele rezultate din contractele de închiriere, cele legate de despăgubiri, de legile proprietății, conflictele cu comercianții, altele decât cele care intră în categoria protecției consumatorului etc.;
- **conflictelor din domeniul protecției mediului:** prejudicii aduse prin poluare sonoră a atmosferei cu mirosuri sau substanțe toxice, arderea miriștilor, reziduuri menajere sau industriale, protecția animalelor etc.;
- **conflictelor din domeniul asigurărilor sociale** (contribuții la pensii, sănătate, șomaj) a pensiilor, a impozitelor;
- **conflictelor din domeniul penal:** - în cazul infracțiunilor urmărite la plângere prealabilă (lovirea sau alte violențe – art. 180, vătămare corporală – art. 181, vătămare corporală din culpă – art. 184 alin (1) și (3), violarea de domiciliu – art. 192 alin (1), violarea secretului corespondenței – art. 195, divulgarea secretului profesional – art. 196, violul – art. 197 alin (1), furtul pedepsit la plângere prealabilă - art. 210, abuzul de încredere – art. 213, gestiune frauduloasă – art. 214, dis-

trugerea art. 217 alin (1), abandonul de familie – art. 305, nerespectarea măsurilor privind încredințarea minorilor – art. 307, tulburarea folosinței locuinței – art. 320 etc.);

În acest caz, prin mediere se stinge latura civilă și penală a infracțiunii.

- în cazul infracțiunilor urmărite din oficiu se stinge latura civilă a infracțiunii:

- **conflictele din domeniul proprietății intelectuale;**
- **conflictele din domeniul medical;**
- **conflictele din domeniul asigurărilor și cele legate de accidente rutiere (inclusiv încheierea, executarea și încetarea contractelor colective de muncă) și conflictele colective de muncă;**
- **conflictele din domeniul succesoral; etc.**

IMPORTANT!

– 1 august 2013 – Sancțiuni

În data de 01.08.2013 intră în vigoare sancțiunea inadmisibilității cererii de chemare în judecată dacă părțile conflictului nu se prezintă la MEDIATOR pentru ședința de informare cu privire la procedura medierii, avantajele, scopul, limitele și efectele acesteia, precum și drepturile și obligațiile mediatorului și ale părților în procedură.

Unde pot fi găsiți mediatorii?

Mediatorii pot fi găsiți pe site-ul Consiliului de Mediere la adresa web: www.cmediere.ro sau la sediile instanțelor.

Care sunt drepturile părților?

Părțile conflictului au deplină libertate în mediere: au dreptul de a-și alege mediatorul, dreptul de a decide ce conflict doresc să-l soluționeze pe calea medierii și conținutul

acestuia, dreptul de a obține confidențialitatea părților și mediatorului și de a păstra confidențialitatea celor spuse în timpul ședinței de mediere, dreptul de a decide soluția, dreptul de a fi asistate pe tot parcursul procedurii, dreptul de a fi informate, dreptul la un tratament echidistant, nediscriminatoriu, bazat pe bună-credință etc.

Părțile au obligația de a participa la ședința de mediere cu bună-credință.

AVANTAJELE PROCEDURII

Economie de bani

În cursul lunii iunie 2013, legea taxelor de timbru s-a modificat în sensul majorării acestora în mod semnificativ.

Acordul de mediere încheiat la mediator nu este supus timbrajului. Se economisește astfel, cu câteva excepții, contravaloarea taxei de timbru.

Nu se mai plătesc o serie de cheltuieli suplimentare cum ar fi: taxa de expert și alte taxe

și onorarii.

Economie de timp

Prin medierea conflictelor se rezolvă în maxim o lună și jumătate (inclusiv obținerea titlului executoriu) în timp ce în instanță se rezolvă într-o perioadă cuprinsă între 2-10 ani.

Se evită pierderea timpului în sălile de judecată.

Economie de stres

Se evită stresul provocat de riscul pierderii procesului (în mediere toată lumea câștigă), stresul provocat de atmosfera conflictuală din sălile de judecată, tipic unui proces, precum și stresul provocat de pierderea timpului în instanță.

Posibilitatea părții de a-și alege ea însăși mediatorul, ceea ce nu este posibil în instanță.

Posibilitatea părții de a decide ea însăși care este concesiia pe care dorește să o realizeze în vederea stingerii litigiului și în cele din urmă soluția.

Onorariul mediatorului poate fi restituit în temeiul O.G. nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar.

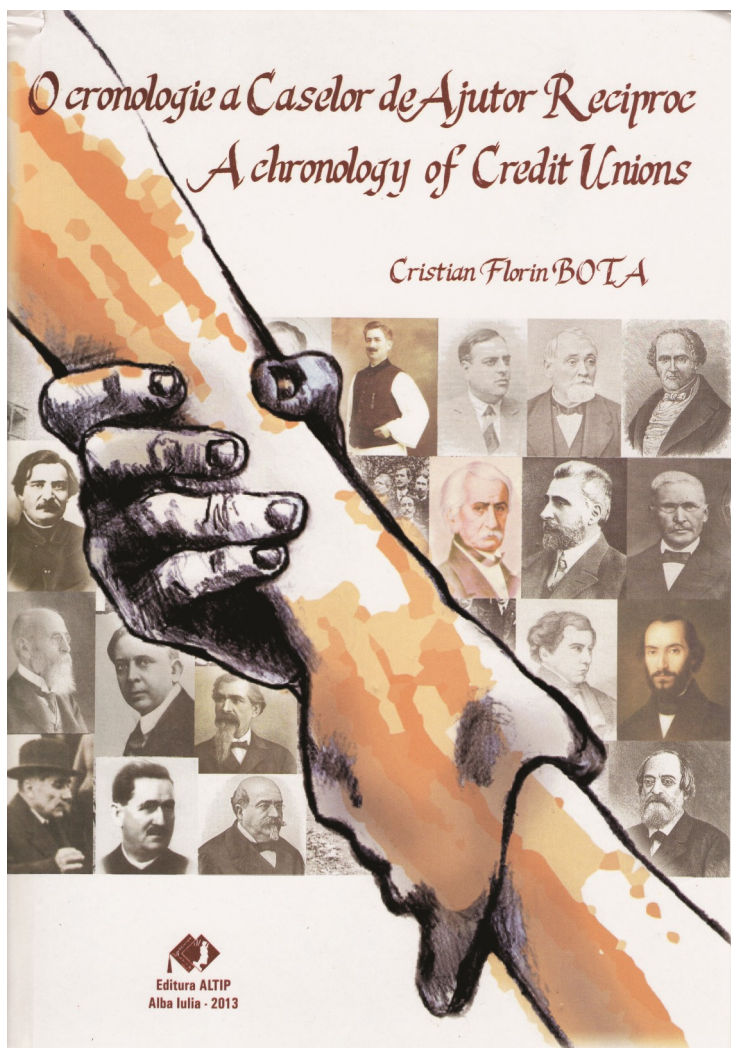
**Material prezentat
la ședința Comitetului
de Dialog Civic pentru
Persoanele Vârstnice
de pe lângă prefectura
capitalei
în data de 25.07.2013**

Gabriela Gyongy MIHUȚ
Purtător de cuvânt al Consiliului
de Mediere
Membru în Conducerea
Consiliului Lector Univ. Dr.

O cronologie a caselor de ajutor reciproc

În data de 17 iunie 2013, Biblioteca Academiei Române a găzduit lansarea cărții “O cronologie a Caselor de Ajutor Reciproc”, scrisă de Cristian Florin BOTA, eveniment la care au participat invitați de marcă din țară și din străinătate. În cadrul acestei lansări, vizitatorii au putut vedea și studia o expoziție de documente utilizate de-a lungul timpului de către organizațiile mediului asociaționist.

Volumul de față, dedicat evoluției asociațiilor profesionale, caselor de ajutor reciproc, activității de întraajutorare și mișcării cooperatiste în general, începând cu secolul al XVI-lea, prezintă date cronologice importante privind apariția acestor forme în țara noastră, elemente de legislație și personalități care au sprijinit dezvoltarea acestora, și o colecție impresionantă de poze ale unor documente vechi cu o valoare documentară importantă, dar și poze ale celor mai relevante aspecte ale ca-

selor de ajutor reciproc membre FED-CAR.

De asemenea, sunt prezentate organizațiile coordonatoare ale caselor de ajutor reciproc din România, Europa și la nivel mondial, cu date elocvente din care reiese sincronismul cu evoluțiile de pe plan internațional.

În contextul redescoperirii organizațiilor mutuale ca furnizor de servicii financiare și sociale, lucrarea domnului Florian Bota aduce argumente în favoarea unei identități create în jurul întraajutorării,

după cum spune chiar în cuvântul de început:

“O cronologie a caselor de ajutor reciproc” și a sistemelor asociative din țară și din lume merită să fie prezentate cititorilor de azi și a celor care vor veni după noi, considerând că este esențial să fie redescoperit și potențat sâmburele a ceea ce sprijină și mobilizează o comunitate, mai ales în momente dificile, din punct de vedere economic: **întraajutorarea.**”

Ionuț ARDELEANU

31 August - Ziua limbii române

Pe data de 19 februarie 2013, Plenul Camerei Deputaților a adoptat cu 312 voturi "pentru", două voturi "împotrivă" și cinci abțineri, proiectul de lege care instituie ziua de 31 august drept "Ziua limbii române".

Propunerea legislativă a fost inițiată în 2011, fiind semnată de 166 de parlamentari aparținând tuturor grupurilor politice. Proiectul de lege a fost adoptat și de Senat, în decembrie 2011, iar Camera este for decizional.

Proiectul legislativ prevede ca Ziua Limbii Române să fie marcată de către autorități și instituțiile publice, inclusiv reprezentanțe diplomatice și institute culturale ale României, precum și de instituții românești din străinătate, prin organizarea unor programe și manifestări cultural-educative, cu caracter evocator sau științific, consacrate limbii române.

În expunerea de motive, inițiatorii propunerii legislative explică faptul că *"importanța limbii române nu trebuie marginalizată de tendințele actuale către globalizare, deoarece limba română reprezintă fundamentul identității naționale, un punct deosebit de important pentru consolidarea unei societăți puternice și unite"*.

Societatea Română de Radiodifuziune și Televiziunea Română pot include în programele lor emisiuni culturale, ori aspecte de la manifestările dedicate acestei sărbători, se mai arată în actul normativ, comunicat de Mediafax.

În afară de România, limba română se mai poate auzi în țări ca: Republica Moldova, Ucraina, Ungaria, Serbia, Bulgaria, dar există comunități românești importante și în țări precum Canada, Statele Unite, Germania, Israel, Australia și Noua Zeelandă, apărute datorită migrației. Un alt val de emigranți spre Occident s-a înregistrat odată cu prăbușirea blocului comunist în 1989, când au apărut comunități de vorbitori de română și în alte țări latine, ca Italia, Spania, Franța și Portugalia.

Reputatul lingvist și filolog român Alexandru Rosetti definea limba română ca fiind "limba latină populară vorbită neîntrerupt în părțile de răsărit ale Imperiului Roman". Această definiție evidențiază latinitatea limbii române și proveniența limbii române din latina populară, care are niște particularități distincte față de latina literară. Evidențierea făcută de Alexandru Rosetti este continuitatea existenței limbii și a poporului român în locul de formare, partea de răsărit a Imperiului Roman.

După cele două războaie daco-romane din 101-102 d.Hr. și 105-106 d.Hr. a început procesul de formare a limbii române, când, dacii sunt înfrânți. Împăratul roman Marcus Ulpius Traianus (98-117) începe opera de romanizare. O diplomă militară din 11 august 106, descoperită la Polorissum, menționează Dacia ca provincie Romană. Dacia devine colonie romană și e intens colonizată. Acest lucru are drept consecință formarea poporului român și concomitent a limbii române.

La început se manifestă fenomenul bilingvismului, acest proces se desfășoară simultan și durează aproximativ 150-200 de ani. Se utilizează simultan atât limba autohtonă (de substrat), daco-getă, cât și limba cuceritorilor, care este limba oficială. Treptat, limba autohtonă cedează locul limbii latine populare, care se transformă cu timpul în limba română, o limbă romanică la fel ca și celelalte limbi romanice apărute pe fundamentul limbii latine.

În scrierile lor, Bogdan Petriceicu Hașdeu (Etymologicum Magnum Romaniae), Ioan Iosif Russu (Limba traco-dacilor), Alexander Vraciu (Limba daco-geților), Grigore Brâncuș (Vocabularul autohton al limbii române), au descoperit o listă de 150 de cuvinte prin comparație cu limba albaneză, acestea formând o moștenire a limbii trace. Exemplu: abur, brad, brazdă, moș, vatră etc., precum și unele denumiri toponimice: Argeș, Jiu, Criș, Siret.

Ce importanță are limba română

Studiind limba română nu putem decât să ne dezvoltăm perspectiva unei vieți spirituale bogate. Cuvintele, propozițiile și frazele sunt patria limbii române. Ideile nu se pot naște și nu pot exista decât în patria cuvintelor. O gândire săracă și confuză este exprimată de limbajul sărac, precum și de o capacitate creatoare limitată, lipsită de valoare. Mihai Eminescu spunea în sprijinul acestei afirmații: *„Măsurariul civilizației unui popor astăzi e o limbă sonoră și aptă a exprima prin sunete noțiuni, prin șir și accent etic sentimente”*. În 1870, Eminescu publica articole în “Lumina” și “Federațiunea”, exprimându-și ideea conștiinței de neam, teritoriu, limbă, vorbește cu mândrie de originea românilor și a limbii lor, de importanța trecerii la alfabetul firesc al limbii afirmând: *„Da, de la Roma venim, scumpi și iubiți compatrioți din Dacia Traiana! Se cam ștersese diploma noastră de nobleță: limba însă am transcris-o din buchile noastre gheboșite de bătrânețe în literele de aur ale limbilor surori. Cam degenerase arborele nostru genealogic cu câte o codiță străină, dar îl vom curăți de toate uscăturile”*.

Alexei Mateevici a adus un elogiu limbii române prin poezia “Limba noastră”. Versurile acestui imn au fost scrise de către Mateevici la Congresul Scriitorilor din Basarabia, unde s-a hotărât trecerea la alfabetul latin și alte reforme importante. El consideră limba “*un mișcător al învățaturii și al înaintării*”:

“Limba noastră-i o comoară
În adâncuri înfundată,
Un șirag de piatră rară
Pe moșie revărsată.
Limba noastră-i foc, ce arde
Într-un neam, ce fără veste
S-a trezit din somn de moarte,
Ca viteazul din poveste”.

Poetul și scriitorul basarabean Nicolai Costenco, care a fost exilat și deportat în Serbia, spunea despre limbă că este lanțul tainic ce-i leagă împreună și-i face a se numi frați. Drept exemplu, transmit versurile:

„Limba mea de-acasă
Răsădită-n suflet

De al mamei dor...”.

„*Limba e singura avere comună a unui popor*”, spunea George Coșbuc. Ne îndeamnă să vorbim corect, și cu demnitate. Limba română este exemplificată în poezia “Graiul neamului”:

„Fie-a voastră-ntreagă țară,
Și de cereți, vă mai dăm,
Numai dați-ne voi graiul
Neamului și se sculară
Să ne vremuiască traiul
Câți dușmani aveam pe lume!
Graiul ni-l cereau anume,
Să-l lăsăm!
Dar nestrămutați strămoșii
Tot cu arma-n mâini au stat:
Au văzut și munți de oase,
Și de sânge râuri roșii,
Dar din țara lor nu-i scoase
Nici potop și nici furtună.
Graiul lor de voie bună
Nu l-au dat!”

Grigore Vieru elogia de asemenea limba română în poeziile sale.

“În al limbii tezaur
Pururea o să rămână
Limba doinelor de aur,
Limba noastră cea română.”

Victor Teleucă, în poezia “O altă limbă mai frumoasă nu-i”, afirma că limba maternă e cea mai scumpă, cea mai frumoasă:

“Auzi? În limba mea
pe cer răsare prima stea,
și-n toate limbile la fel
Luceafărul răsare clar, fidel.
Aici, pe-acest picior de plai,
vin rodnici ani în evantai
și-n limba mea ca-ntr-un izvor
e-un cer răsfrânt multicolor.”

Limba este mijlocul de exprimare a gândurilor și sentimentelor. Mărturii despre limba română fac poeții: **Nichita Stănescu** - “*patria mea este limba română*”; **Bogdan Petriceicu Hașdeu** - “*limba este mijlocul universal al circulației ideilor și impresiilor*”; **Emil Cioran** - “*N-aș fi abandonat nicicând limba noastră; mi se întâmplă să-i regret și acum mirosul de*

prospețime și putreziciune, amestecul de soare și bălegar, urâtenia nostalgică și superbă neglijență”; Scriitorul francez Prosper Mérimée spunea că „limba a fost dată omului pentru a-și exprima gândurile de rezonanță mondială”. Omul gândește prin intermediul limbii, cel care bine vorbește, bine gândește. Ale-

cu Russo considera că: „Limba îl ajută pe om a-și tălmăci gândul”, iar Mihai Eminescu preciza că „limba și legile ei dezvoltă cugetarea”. Prin urmare, ajungem la concluzia lingvistului elvețian de proveniență franceză Charles Bally: „A vorbi bine și a gândi bine e același lucru”.

Irina ANDREI

Limba noastră cea română

poezie de GRIGORE VIERU

Sărut vatra și-al ei nume
Care veșnic ne adună,
Vatra ce-a născut pe lume
Limba noastră cea română.
Cânt a Patriei ființă
Și-a ei rodnică țărână
Ce-a născut în suferință
Limba noastră cea română.
Pre pământ străvechi și magic
Numai dânsa ni-i stăpână:
Limba neamului meu dacic,
Limba noastră cea română.
În al limbilor tezaur
Pururea o să rămână
Limba doinelor de aur,
Limba noastră cea română.

Scumpă țară românească

poezie de GEORGE COȘBUC

Scumpă țară românească,
Cuib în care ne-am născut,
Câmp pe care s-a văzut
Vitejia strămoșească,
Scumpă țară românească,
Te salut!
Și-a mea frunte ți se-nchină
Ca naintea unui sfânt,
Căci, deși copil eu sunt,
Inima de dor mi-e plină.
Să te văd mereu regină
Pe pământ.
Să ai viață de vecie,
Să sporească-al tău popor;
Sub stindardul tricolor
Să nu vezi decât frație,

Și-atunci, dac-o fi să fie,
Pot să mor!

Limba românească

poezie de NICHITA STĂNESCU

Mult e dulce și frumoasă
Limba ce-o vorbim!
Altă limbă-armonioasă
Ca ea nu găsim.
Saltă inima-n plăcere,
Când o ascultăm
Și pe buze-aduce miere
Când o ascultăm.
Românașul o iubește
Ca sufletul său
Vorbiți, scrieți românește
Pentru Dumnezeu!

Frați am fost și suntem

Frați de neam și limbă,
Bine ați venit,
Din mănoasa glie
De la răsărit!

Limba noastră-i sfântă,
De la Râm se trage
N-are nimeni dreptul
De a v-o retrage.

De-ați pierdut vreodată
Sfânta libertate,
V-a rămas credința
Întru unitate.

Inima îmi spune
C-a sosit momentul
Să clădim acuma
Din trecut, prezentul.

Frați am fost și suntem,
Știe-o lume-ntregă,
Limba ni-i comună
Țara ne e dragă.

Țineți, deci, la limbă
De sunteți români
Basarabi, Mușatini
V-au făcut stăpâni.

De trăim de-o vreme
Despărțiți de Prut
Doar de sunteți liberi
Pot să vă sărut.

Mergeți, deci și spuneți
Alor noștri frați
Că-i aceeași țară
Din Nistru-n Carpați.

V-am văzut acasă
Printre-nvățăcei,
Învățându-i buchea
Strămoșilor mei.

Moldoveni voi sunteți,
Ăsta vă e graiul,
Limba-i românească
Românesc vi-i plaiul.

Înțelepți ai obștei,
Voi, minți luminate,
Către voi se-ndreaptă
Gând de unitate!

profesor pensionar,
PAUL NENCIU
BEZDEAD

Explozia salcâmlor

președinte C.A.R.P. Lugoj,
GRIGORIE ION

Explozia salcâmlor în primăvară
Cu bogăția succulentă a florilor de mai
E pentru hârnicele albine un real rai
Cu cea mai bună miere din țară.

La stupii din livezi sau poieniță
Sacoșe temporar aduse cât mai aproape
În liniștea din jur cu foșnet ca de șoapte
A vântului în frunzele pomilor stârniță.

Din zorii zilelor sub razele mângâietoare
E un du-te-vino mereu neastâmpărat
Își caută nectarul cel mai agreat
În corolele celei mai arătoase floare.

În lumea misterioasă a harnicelor albine
Cu zumzetul lor de aleasă simfonie
Se naște perpetuum distinsa armonie
Care în orice colectivitate e facere de bine.

EI, OMUL, ca individ poate învăța
Utilitatea, dragostea și frația
Născută prin a Tatălui Ceresc dărnicie

Ființe pururi diafane

profesor pensionar, PAUL NENCIU BEZDEAD

În voi văd soarele arzând
Și viața cum se plămădește.
Prin voi văd ura cum dispare
Și cum speranța încolțește.

Prin voi simt strigăt de durere
Și bunătate fără seamăn,
De-aceea, te-aș dori, iubito,
De s-ar putea, chiar frate
geamăn!
În tine-ai strâns ce-i bun și rău,
Și-ai zămislit după putință

Ființa unică ce-s eu
În Univers, o referință.
Ființe pururi diafane,
Soții, prietene și mame,
Prin voi ne împlinim menirea,
Prin voi obținem nemurirea.

De ziua voastră vă sărut
Mănuțele și gura - fragă
Și vă doresc să vă-mpliniți
Dorința ce vă e mai dragă!

În oglinda vremii

președinte C.A.R.P. Lugoj,
GRIGORIE ION

În oglinda vremii încă ne vedem chipul
Deși suntem la vârsta senectuții, pensionari
Și încă cetățeni activi în raport cu timpul
În economia socială fiind încă utilitari.

Rotația valorilor umane e în plină afirmare
Când cei mai tineri ne înlocuiesc munca
Ne cer împrăjurările, nevoile sociale în
desfășurare

Uniți fiind, organizați, iubiți de Tatăl Dumnezeu.

Secretul nostru e unanim recunoscut în țară
Prin sprijinul material al caselor de ajutor
Cei ce sunt membri le este o cale necesară
Când pensiile mici nu le aduc un spor.

Iubiți pensionarii! Sprijin social le acordați
Ei au încă valori sentimentale, izvoare nebănuite
Și sunt oglinda țării, ne sunt ca și frați
Acum în timpurile de coșmar real trăite!

Recunoștință

În această zi, în care
Iarna se retrage-ncet,
Noi sărbătorim femeia
Cu iubire și respect.
Ea este izvorul vieții,
E lumină și căldură,
Este zbatere și trudă,
E o candidă făptură.
De la ea învățăm rostul
Astei complicate vieți
Și de-aceea, ea se-nscrie
Printre marii înțelepți.
Ea nu știe să urască.
Iartă, chiar de-i faci o rană.
De aceea-n astă lume,
Cel mai prețios cuvânt,
A fost, este și va fi
Doar eternul cuvânt - „MAMA”

PAUL NENCIU BEZDEAD

O NOUĂ ANIVERSARE

Interesant am zis! Mai e o aniversare!
Voi trece peste ea, de ce să am emoții?
Viața îmi spune; LA MAI MARE!
Dar până unde mă vor duce sorții?

Va veni și vremea plecării mele,
Să mă odihnesc tăcut în veșnicie,
Dar până atunci gânduri rebele,
Preferă lumea în mișcare, vie!

E poate frumos acolo în Eden,
În care sigur nu voi avea un loc,
Credeți că voi auzi al îngerilor refren
Sau voi fi păzit de al pietrei bloc?!?

MIHAI LEONTE

AM VRUT

Am vrut odată să mă otrăvesc,
Cu vinul vechi și cu iubirea ta,
Nu am știut că nu o să reușesc,
Că nu voi putea reuși așa ceva!

Am devenit mult mai cumpătat,
Măsurând orișicare pahar băut,
În iubire sinceritate am căutat,
mai mult, de inimă s-ascult!

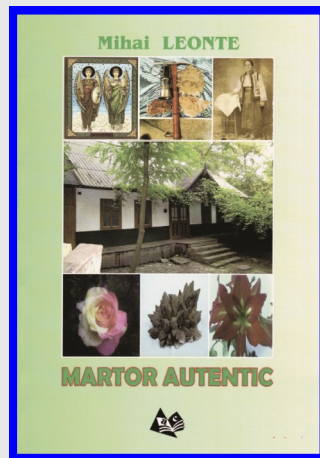
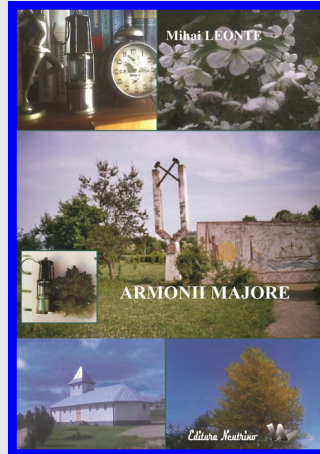
COMETĂ?

S-a anunțat apare o cometă,
Venită din spațiul stelar,
Este chiar o mică vedetă,
Ce trece pe aici foarte rar.

Adevărat că are strălucire,
Cu mersul său maiestuos,
Va fi o stea în devenire
Sau va merge tot pe...jos?

MIHAI LEONTE

din poemul Memorii accesibile

PĂMÂNTUL STRĂBUN

Acesta este pământul străbun,
Călcăt de tata cu piciorul,
Când ara să fie cât mai bun,
Pentru grâul împlinit, ogorul.

CLIPĂ EUFORICĂ!

Dragostea? Un tren accelerat,
Aducând fluierături stridente,
Nu orice suflet este cel strigat,
Nu orice inimă are bătăi perfecte.

Dacă acest tren oprește în gara ta,
Fii atent în ce vagon vrei să te urci,
Căci mai târziu poate vei regreta,
Auzind alte fluierături prelungi.

Cu trenul dragostei lumea o traversezi,
Spre o minunată, frumoasă călătorie,
Dar se mai întâmplă să și deraiezi,
Regretând clipa aceea de euforie.

CREZI CĂ VIAȚA?

Filosofule care gândești profund,
Crezi că viața este complicată?
Consideri că nu se mai ascund
Enigme nedelegate vreodată?

Dragul meu, pe Pământ trudit,
Îmi port gândul în adâncul străfund,
Voi rămâne un filosof gânditor,
Dar sincer, nu pot să-ți răspund!

Viața existentă e foarte complicată,
Cunoști tu asta, desigur foarte bine,
Problema va rămâne nerezolvată,
Nu aștepta răspunsul de la mine!

MIHAI LEONTE

din poemul Armonii majore

Am mers și eu desculț prin el,
Prin brazdele negre de catifea,
Despicate de al plugului oțel,
Care mi se părea că le desena!

Nu mai crește grâul la Lipovan,
Ogorul odată nespus de mănos,
Acum e călcat de câte un cioban,
Spice nu se mai văd nici pe jos!

din poemul Martor autentic

Periculos de bun

Curaj să ai, pentru a reuși,
Cu acțiune, zi de zi,
Toți văd, dar puțini înțeleg,
Ce este important acum, în trend.

Tu ai venit pe lume, ca să reușești,
Pe locul I este ce îți dorești,
Lupta, de o transformi în sărbătoare,
Finalul va fi ca atare.

Esențial nu e, doar să muncești,
În tine, trebuie să investești,
Deci, pregătește-te neconținut,
În acest scop să fii neobosit.

Împlinirea

În ce modalitate, poți dobândi ceva?

Unu - plătind un preț,
Doi - obținând gratis:
Un bun sau un serviciu,
Din munca... altcuiva.

În viață, să ții minte,
Tot ce vei câștiga,
Prin disciplina și sudoarea ta,
Altă valoare vei simți... și vei avea.
De titluri sau averi primești,
Fără în schimb să le plătești,
Nu vei ști să le prețuiești...

Pe scurt!
Pentru a ajunge undeva,
E musai să plătești ceva.
Asta înseamnă
Împlinirea Ta!

CORNELIA CIOCIOC

Speranța

Chiar dacă vântul timpului ne-a scuturat din frunze
Și primăvara tinereții a rămas în vis,
Chiar de nu mai avem acel nectar pe buze,
Chiar dacă pe la tâmpile ghiociei au nins,

Acum când tremurând arcușul încă
Mai cântă o romanță în pragul dimineții
În piepturi inimile noastre mai ascultă
Acele triluri, trilurile vieții.

Acum când timpul ne-a scăpat pe frunți
Însemne ca și florile în glastre,
Neobosiți și mândri lăsând pentru cei mulți
Prin pilde și credință, prinosul muncii noastre.

Acum când încă, încă mai nutrim
Speranțele în timp, în timpul care vine
Să fim tot sănătoși și să trăim
În crez și demnitate, așa cum se cuvine.

Sperăm în timp, mai fericiți să fim
Chiar dacă-o piedică în viață ne mai doare
Să fim încrezători, căci cu toți o știm
Speranța mai trăiește, ea-i ultima ce moare!

NICOLAE DINULEȚ

Viața e frumoasă

Viața e frumoasă,
E un dar ceresc
E clipa Dumnezeiască
A neamului omenesc.

E cuvânt, e dăruire
E armonie și iubire
E trecătoare, o știm,
N-avem timp de ceartă:
Cu toții ne iubim!

În iubire ne-am născut
Asemenea florilor
Și luminăm pământul
Asemenea zorilor.
Să nu uităm menirea

Noastră pe pământ
Iubirea este totul
Restul goană după vânt.

Iubirea

Iubirea este un vis
E paradisul vieții
E focul cel nestins
Din anii tinereții.

E și durere, e și chin,
E miracolul sublim,
Ea rodește ca și pomul
Dând sens vieții la tot
omul.

DAN VIFOR PICHIU

Maica țară

Din coapsa ei, viață mi-a dat.
Să o cunosc, m-a învățat.
Iar laptele din al său sân,
Era însuși graiul român.

M-a înfășat maica mea, țară,
În trei culori de primăvară.
Și mi-a dat numele oină-
Să o iubesc pe soare și pe moină...

În cânt străbun m-a legănat,
Să-mi fie versul avântat.
Să vrea a-i spori avuția.

Să știu să-i cinstesc omenia.

Și pe așa duioasă mamă,
Faptele bune te-ndeamnă,
În veci uitării să n-o dai
Și la fruntarii să îi stai.

Cu somnul Ea ți l-a vegheat
Să o aperi neîncetat.
În trei culori de primăvară,
Să o păstrezi pe Maica Țară!

DOINA MARIA IZDRĂILĂ

Acesta sunt

Eu sunt o stâncă braț de neclintit
Acolo, la hotarul țării mele,
Cu dragostea urcând la infinit
Ca și columna lui Brâncuși spre stele.

Eu sunt o contopire cu pădurea
Și cu eternul susur de izvoare,
În merii înfloriți îmi este firea
Și chipu-n anotimpuri roditoare.

VIRGIL VOIȘAN

Toamna

Toamna cea bogată, cu mii de culori
S-a grăbit să vie pe culme în zori.
Cu schimbări de climă și puțin
sprintară,
Ne anunță dânsa că-i sfârșit de vară.

Fructe și legume ne pune pe masă,
Este dulce toamna și e generoasă.
Când sosește dânsa, e belșug în casă,
Atunci și viața este mai frumoasă.

Avem toți în casă, multă bogăție,
Am dori ca toamna tot cu noi să fie.
Nu se mai grăbește, să nu plece-am vrea
Vine frigul rece, ploi și iarna rea!

ANIȘOARA ȘCHIOPU

Bătrâna școală

Bătrâna școală din plaiul meu natal
Pe banca-ți veche moșii și părinții
Purtând opinci, căciulă și suman
Au stat cuminți ca în icoană sfinții.

Bătrâna școală cu dascăli de omenie
I-ai învățat să scrie, să citească
Și ai crescut în veac, spre veșnicie
Tot rădăcini de viță românească.

Bătrână școală, fruntea mea se-nclină
Când amintiri spre tine las să zboare
Că ți-am sorbit o rază din lumină
Din lacrimă, din dorul de izvoare.

Bătrână școală, rază pământescă
Slăvită să fii azi, slăvită să fii mâne
Slăvită fii în școală românească
Ca plugul, ca ogorul, ca grâul bun de pâine.

IOANA PRECUP

Catedrala interioară

De poți clădi în tine-o catedrală
Prin care să te-nalți la Dumnezeu,
Să nu-ți mai pară viața asta pală
Și să-ți cunoști mai bine al tău EU.

De poți să urci în tine-a ta Golgotă,
Chiar dacă sângeri, Cruce când ți-o porți,
Să te retragi, călugăr într-o grotă,
Spre cer să îți deschizi, tu large porți.

De poți să ierți, chiar orișicui greșeala
Și dezinteresat, smerit, tu să te-nchini,
Înseamnă c-ai ales cu grijă calea
Cea dreaptă, ferită de spini.

De poți... Dar ce nu poți, când în credință,
Tu crezi și vrei să nu nemulțumești
Pe Dumnezeu?! Întreaga ta ființă
Dar mai ales, spirit, îi dăruiești!

DOINA MARIA IZDRĂILĂ

Tropa, tropa, cu pensionarii prin Europa

Prin programul "Cultură pe roate", inițiat de Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din Ploiești, membrii săi, doritori de excursii, au ocazia să călătorească atât în țară, cât și în afara ei. Ultima excursie externă, care s-a consumat recent, a avut traseul Ploiești-Sighișoara-Oradea-Budapesta-Viena.

Cei 50 de pensionari ploieșteni, participanți la această excursie, au beneficiat de o reducere consistentă (între 20% și 60% în funcție de pensia fiecăruia) la prețul transportului. Cinci zile pe drum, cu oameni de vârstă a treia, nu este deloc o treabă ușoară. Dar când ai la volan un șofer ca Ninel Oprea, înțeleghător și dispus să suporte capriciile inerente ale pensionarilor, dar și un ghid precum Nelu Stan - care umple "golurile" cu cântece de voie bună, glume și informații de tot felul, timpul trece repede. După 13 ore, grupul a ajuns la Mănăstirea "Sfânta Cruce" din Oradea, unde era asigurată cazarea, în camere cu două paturi și baie cu duș. Contra sumei de doar 25 de lei pe zi, măicuțele de aici oferă micul dejun și cina. Mănăstirea, construită între anii 1994 și 2004,

are aproape 100 de asemenea camere la dispoziția pelerinilor.

În dimineața zilei următoare, intrăm în Ungaria. Instantaneu, Nelu Stan dă tonul la melodia... "Noi suntem români". După vreo trei ore ajungem la Budapesta, unde la hotel ne aștepta ghidul vorbitor de limbă română: dna Ildiko, o actriță din Târgu Mureș, plecată din țară acum 26 de ani. Pornim într-un tur al orașului cu autocarul. Ne este prezentată capitala Ungariei cu tot ce are ea mai frumos. Budapesta se întinde pe o suprafață de 425 km², este împărțită în 23 de sectoare administrative și are o populație de circa două milioane de locuitori, practic un sfert din populația țării. Capitala este formată din trei părți: Buda, Pesta și Obuda (Buda Veche). Noi străbatem doar Buda și Pesta, despărțite de fluviul Dunărea, prin trei poduri, dintre care cel mai renumit este Podul cu Lanțuri. Acesta are o lungime de 375m, și 16m lățime, cu o distanță între cele două picioare de 202m. La ambele capete ale podului stau de strajă câte doi lei imenși. Se spune că la ceremonia de inaugurare, un copil ar fi remarcat faptul că leii nu au limbă. Auzind asta,

sculptorul s-a supărat așa de tare încât s-a sinucis, aruncându-se de pe pod în Dunăre. În realitate, leii au limbă, dar ea este invizibilă de pe sol. Budapesta este un oraș monumental, cu sute de statui, palate și clădiri de patrimoniu – multe fiind placate cu ceramică policromă, bulevarde și străzi moderne, parcuri, grădini și numeroase locuri de agrement, cele mai spectaculoase fiind cele de pe malurile Dunării. În Budapesta există o copie a celebrului bulevard Champs-Elysees din Paris și o altă copie a celebrei roți din Parcul Prater din Viena. Inedită este și baia publică, din centrul orașului, care funcționează într-un fost palat regal ornamentat cu aur. Cu 14 euro de persoană, se poate face saună, sau poți alege un masaj. De la domnia sa mai aflăm, în timpul plimbării pe jos, și alte informații despre principalele obiective turistice ale Budapestei: Parlamentul, Citadela și Dealul Gellert, Palatul Regal, Piața Eroilor, Basilica Sf. Ștefan, Grădina zoologică, Marea Sinagogă- cea mai mare din Europa și a doua din lume, multe dintre acestea chiar le vedem. Plimbarea se încheie cu mult-așteptata croazieră cu vaporul pe Dunăre. Pe vapor suntem întâmpinați cu șampanie și cu bucate tradiționale ungurești, din care nu lipsesc gulașul, renumitul vin Tokay și... sarmalele, recomandate cu căldură de o tânără ospătar, originară din Satu-Mare.

Încărcați cu atâtea amintiri budapestane, în ziua următoare am pornit spre Viena. Cei 243 de km care despart cele două capitale au fost parcurși repede. Ceea ce ne-a atras atenția, în mod deosebit, a fost mulțimea de instalații eoliene, atât în Ungaria, cât și în Austria. Viena ne-a întâmpinat cu o vreme blândă, propice unei plimbări. Capitala Austriei este cu adevărat un oraș european frumos, care abundă în obiective și atracții turistice, majoritatea acestora aflate compact, în centrul orașului, fiind ușor de vizitat. Iată doar câteva pe care le-am admirat și fotografiat: Palatul Belvedere, Opera de stat, Primăria, Catedrala Sf. Ștefan, Palatul Imperial Hofburg, Casa lui Mozart, Casa Oceanelor (Aquarium) și, bineînțeles, Parcul Prater- simbolul orașului. Cu această ocazie aflăm că Viena a câștigat, pentru

a patra oară consecutiv, locul întâi în clasamentul orașelor din lume cu cea mai bună calitate a vieții. Normal, dacă ținem cont de faptul că jumătate din suprafața orașului este ocupată de peste 2.000 de spații verzi, dintre care 280 sunt parcuri și grădini imperiale. Turiștii au la dispoziție mijloace de transport moderne: metroul, tramvaiul, autobuzul, trenul urban sau trăsurile cu cai, în timp ce vienezii preferă plimbările cu bicicleta, mai ales în zilele de weekend. Principalele obiective turistice sunt Parcul Prater, Catedrala Sfântul Ștefan și Palatul Schonbrunn (pe care, surprinzător, nu l-am avut însă incluse în programul vizitei!). În Viena există și sedii impozante ca înălțime ale unor organizații și instituții internaționale: ONU, Organizația Țărilor Exportatoare de Petrol, Agenția Internațională pentru Energie Atomică ș.a.

Grupul nostru a avut însă parte și de o întâmplare nedorită. În timpul vizitei prin oraș, un pensionar s-a pierdut de grup. Datorită faptului că telefonul său era descărcat și nici nu cunoștea vreun telefon al cuiva din grup, acesta a avut mari probleme cu revenirea la autocar. În final, deși poliția vieneză la care a apelat nu l-a ajutat cu nimic, acesta a reușit să ajungă, după miezul nopții, la... hotelul din Budapesta, unde eram cazați, dar după multe peripeții și o "gaură" în portofel de vreo 50 de euro.

La capitolul curiozități, ghidul ne-a povestit despre "*atentatul lebedelor*", petrecut acum câțiva ani pe brațul vechi al Dunării. La un an de la această întâmplare atribuită unor țigani din România, zările vieneze au relatat faptul că lebedele s-au răzbunat pe un bărbat, care înota liniștit, acesta fiind atacat dur de lebede, care l-au lovit de mai multe ori la cap și în zona ochilor! Tot de la ghid am aflat că, prin anii '60, un număr mare de persoane din Turcia și fosta Iugoslavie au fost acceptați să muncească în Austria, la "munci murdare", refuzate de vienezii. Aceștia au rămas aici, integrându-se în societate, deși unii nici până azi nu au obținut cetățenia!

Următoarele excursii externe, programate în trimestrul al treilea: Bulgaria și Grecia.

Ioan POPESCU

Sfânta Maria Mare

- 15 august -

Când a binevoit Hristos Dumnezeu nostru ca sa ia pe Maica Sa la Sine, atunci cu trei zile mai înainte a făcut-o să cunoască, prin mijlocirea îngerului, mutarea sa cea de pe pamânt. Căci Arhanghelul Gavriil, venind la dânsa, a zis: "Acestea zice Fiul tău: Vremea este a muta pe Maica Mea la Mine. Nu te teme de aceasta, ci primește cuvântul cu bucurie, de vreme ce vii la viața cea nemuritoare". Născătoarea de Dumnezeu s-a bucurat cu bucurie mare, și cu dorul ce avea ca să se mute la Fiul său, s-a suit degrab în Muntele Măslinilor ca să se roage, căci avea obicei de se sui adesea acolo de se ruga. Și s-a întâmplat atunci un lucru minunat. Când s-a suit acolo Născătoarea de Dumnezeu, atunci de la sine s-au plecat pomii ce erau pe munte, și au dat cinstea și închinăciunea ce se cădea către Stăpâna, ca și cum ar fi fost niște slugi însuflețite.

După rugăciune s-a întors acasă, și îndată s-a cutremurat casa cu totul, iar ea, aprinzând multe lumânări și mulțumind lui Dumnezeu și chemând rudeniile și vecinii, și-a grijit toată casa, și-a gătit patul și toate cele ce se cădea de îngroparea ei. Și a spus cele ce i-a zis îngerul, despre a sa mutare la cer. Iar spre încredințarea celor zise, a arătat și darul ce i se dăduse: o stâlpăre de finic. Iar femeile chemate, dacă au auzit acestea, au plâns cu tânguire și cu lacrimi și au suspinat cu jale. Deci potolindu-se ele din tânguire, s-au rugat să nu rămână sărace de dânsa. Iar Preacurata le-a adevărit, că mutându-se la ceruri, nu numai pe dânsa, ci și pe toată lumea o va cerceta și o va umbri. Și așa alină întristarea cea mare cu cuvinte mângâietoare.

Apoi a arătat despre cele două veșminte ale sale ca să le ia două văduve sărace, fiecare din ele câte unul, care-i erau ei prietene și cunoscute și de la dânsa le era hrană.

Și vorbind ea acestea și învățând, s-a făcut fără de veste sunet de grabnic tunet, și arătare de mulți nori, care aduceau de la marginile lumii, pe toți ucenicii lui Hristos la casa Maicii lui Dumnezeu. Între care erau și de Dumnezeu înțelepții ierarhi: Dionisie Areopagitul, Ierotei și Timotei. Aceștia, dacă au aflat pricina venirii lor, așa adunați fiind, au zis aceste cuvinte către dânsa: "Noi, o, Stăpână, știindu-te în lume, ca și cu singur Stăpânul nostru și Dascălul ne mângâiam; dar acum cum vom putea să suferim greul acesta? Însă de vreme ce cu voia Fiului și Dumnezeului tău te muți spre cele ce sunt mai presus de lume, pentru aceasta plângem, precum vezi și lacrimăm, cu toate că într-alt chip ne bucurăm despre cele ce sunt asupra ta rânduite". Acestea au zis și vărsau lacrimi, iar ea a zis către dânsii: "Prietenii mei și ucenicii Fiului și Dumnezeului meu, nu faceți bucuria mea plângere, ci-mi îngrijiți trupul, precum eu îl voi închipui pe pat".

Când s-au săvârșit cuvintele acestea, iată a sosit și minunatul Pavel, vasul cel ales, care căzând la picioarele Maicii lui Dumnezeu, s-a închinat și deschizându-și gura a lăudat-o cu multe cuvinte, zicând: "Bucură-te Maica Vieții, împlinirea și încheierea propovăduirii mele; ca măcar pe Hristos Fiul tău trupește pe pamânt nu L-am văzut, însă pe tine văzându-te, mi se părea că pe Dânsul îl văd".

După aceasta, luând Fecioara iertăciune cu

toți, s-a culcat pe pat și și-a închipuit preacuratul său trup precum a vrut; și a făcut rugăciune pentru întărirea lumii și pașnica ei petrecere, și i-a umplut și pe dânsii de binecuvântarea ei. Și așa în mâinile Fiului și Dumnezeului său și-a dat sufletul.

Și îndată ochii orbilor s-au luminat și auzul surzilor s-a deschis, ologii s-au îndreptat și tot felul de patimă și de boală lesne se tămăduia. După aceea a început Petru cântarea cea de ieșire și ceilalți Apostoli; unii au ridicat patul, alții mergeau înainte cu făclii și cu cântări, petrecând spre mormânt trupul cel primitor de Dumnezeu. Atunci s-au auzit și îngerii cântând și văzduhul era plin de glasurile cetelor celor mai presus de firea omenească.

Pentru aceste lucruri, mai-marii iudeilor, invitând pe unii din popor, i-au plecat să se ispitească a surpa jos patul în care zăcea trupul cel de viață începător, și a-l lepăda pe dânsul. Dar dreptatea lui Dumnezeu ajungând pe îndrăzneții și obraznicii aceia; le-a făcut pedeapsă tuturor prin orbirea ochilor. Iar pe unul dintr-înșii, care mai nebunește se pornise de apucase acel sfânt pat, l-a lipsit și de amândouă mâinile, care au rămas spânzurate de pat, tăiate de dreapta judecată a lui Dumnezeu. Iar acela, crezând din tot sufletul, a aflat tămăduire, și s-a făcut sănătos ca și mai-nainte. În același chip și cei ce orbiseră, crezând și punând asupra lor o parte din poala patului, au dobândit vindecare.

Iar Apostolii, sosind la satul Ghetsimani, au așezat acel de viață începător trup în mormânt, și au stat trei zile lângă dânsul, auzind neîncetat glasuri îngerești.

Și de vreme ce, după dumnezeiasca rânduială, a lipsit unul din Apostoli, adică Toma, care nu s-a aflat la preamărita îngropare, ci sosind cu trei zile mai pe urmă, era mâhnit foarte și întristat, că nu se învrednicise să vadă și el ca și ceilalți Apostoli trupul; și au deschis cu socoteală mormântul pentru dânsul ca să se închine și el aceluia preasfânt și preacurat locaș, adică trupului Născătoarei de Dumnezeu. Și dacă a văzut s-a minunat că a aflat mormântul fără de sfântul trup, și era numai giulgiul, care rămăsese mângâiere Apostolilor și tuturor cre-

dincioșilor, și mărturie nemincinoasă a mutării Născătoarei de Dumnezeu. Ca și până astăzi mormântul cel cioplit în piatră, așa se vede deșert de trup și este cinstit ca închinăciune, întru mărirea și cinstea preabinecuvântatei măritei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.

Tot în această zi, prăznuim pomenirea preamarii și nespusei iubiri de oameni ce a arătat Dumnezeu către noi, întorcând cu rușine pe necredincioșii agareni prin mijlocirea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.

La începutul împărăției lui Leon Isaurul, numit și Conon, se ridică mulțime de saracini, cu o mie nouă sute de vase asupra mării cetăți a Constantinopolului, ca să o cucerească cu război. Și spunând împăratul că le va da dajdie, ei cereau să pună și păzitori de ai lor la cetate. Pentru aceasta, aflându-se lucrurile la nedumire, și neștiind ce vor mai face, au căzut la Născătoarea de Dumnezeu, rugând-o să ajute cetății ei și să o scape de dușmani, fiind la primejdie. Și le-a ascultat rugăciunea Născătoarea de Dumnezeu, și a pedepsit pe cei fără de Dumnezeu, precum li se cădea. Întâi a surpat într-o groapă cu cal cu tot, de a murit, pe agareanul care, hulind, numise numai Sofia, marea lui Dumnezeu Biserică, nu și sfânta, iar cetatea Constantia. După aceea, cel ce se suise să strige obișnuita lor rugăciune a fost surpat de acolo, și căzând jos s-a prăpădit. După aceea a iconomisit Născătoarea de Dumnezeu, ca să se bată ei cu bulgarii, și au pierit douăzeci de mii de saracini, risipindu-le și vasele, unele într-o parte, altele într-alta. Și a făcut și pe Soliman, mai-marele lor, de s-a smerit la Icoana Născătoarei, și a venit pedestru în cetate, dosădindu-se singur pe sine de semeția și obrăznicia lui cea mai dinainte. În acest fel, cu mâna tare a păzit cetatea sa Născătoarea de Dumnezeu.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Calendar Ortodox

Noi muncim

Se cere o analiză atentă, și ar urma să-l determinăm pe NOI, cât mai exact, cu adresa de e-mail și contul de Facebook, fără conturi bancare pentru că nu deține, totul este la purtător.... *de ciorapi*, o comunitate, mai mare sau mai mică, ca un popor fost și actual, dar fără viitor, cu și fără de recensământ.

Noi suntem romani, da, sună bine cu note muzicale, versuri excelente, **noi** bine definit ca pronume personal, persoana I plural, **suntem** reprezintă marea îndoială botezată referendum, **români**...parcă îmi aduc aminte... parcă îmi aduc aminte... parcă îmi aduc aminte... parcă îmi aduc aminte... munți și văi, păduri de sonde și lanuri întinse de grâu, orz și ovăz, secară toate la un loc, ca și cum n-ar fi fost odată ca niciodată, o poveste minunată cu o țară foarte bogată și un popor harnic și curajos, a mai rămas o poveste scurtă cu țara vândută și un popor de care îmi este dor, cred ca și lui, chiar dacă nu-i.

Și parcă uite așa, se tot frământă cineva pe undeva, pe unde apucă, cum că a văzut el într-o vitrină o scenă cu un erou și o eroină, el fost, ea încă, bineînțeles într-o lumină bună, foarte bună, se pare că munceau și pare-mi-se că de toate aveau...întreținere, lumină, gaze, alimente, alte elemente și nici cu gândul nu gândeau cât de frumoși erau...în vitrină. Mai la vale, pe o cărare, mergeau aproape agale, fără să-i strângă pe la sandale, o parte importantă a lui noi care au fost ca voi, dar n-au rămas ca noi, un fel de ce a mai rămas din noi, ei veneu către vitrină, cu un erou și o eroină, nu erau interesați, dar puțin doar îndrumați, ca să vadă cum stă treaba pe la noi, de-o fi pace sau n-o fi cod portocaliu de cuprinde toată țara, și pe noi ni-l pune în valoare că-i furtună, că-i dogoare pe

ogoare, nu se face o schimbare, că doar noi suntem în stare, de la munte până la mare, cu bmw-ul din dotare să arăm fără încetare, că doar noi muncim, nu-i o glumă fără rimă, stau bondarii toți în casa lui cel care, a tot fost și nu mi pare rău că acum a rămas ca un cadou de amintire pentru noi poporul care suntem primii la votare, într-o zi cu importanță pentru pâine și prestața lui care n-o are, că deh...n-o are, dar i s-a suit la cap în stat că are.

Noi am ajuns la capătul liniei, gata, părăsim peronul și accesăm frumușel, până implementăm și obținem, că de n-am fi avut, nici că am fi primit dacă am fi avut nevoie, mare îndoială dacă rezistăm până la o înțelegere de unde vine și vrea să se ducă, într-o ambianță de bătut nukul, până ca să fete pisicul, ultima reformă pentru clasa care urmează să fie ultima. Există două posibilități și o imposibilitate care ar putea fi posibilă numai cu condiția trecerii prin reforma care nu ne duce nici la munte, nici la mare, din cauză că eram deja acolo, și fără să ne pese am plecat de unde până unde, și nu ne mai putem răsuci chiar dacă răsucitul este sportul național.

Linia de urmat nu se oprește și nici nu ne ocolește, dar ne duce sigur de râpă, colț lângă paradisul pierdut, foarte pierdut, parcă nici nimic n-am avut și pare de necrezut, paradisul pierdut parcă este un început, parcă este un sfârșit, paradisul pierdut...vezi adresa mall cutare.

Noi muncim ca să știți de unde ni se trage toată schema norocoasă la 6 din 49, am mai rămas 3 din 9, și cu ajutorul vostru o să mai tragem o dată, că prima dată, fără să ne pese că drumul este lung și câinele moare de

grija felului în care nu ne pasă, că de ne-ar păsa, oboseala și-ar spune cuvântul.

Noi nu muncim, va fi partea a doua a epopeii fără de sfârșit și pentru care ne învârtim în jurul cozii, colț cu Victoriei, până la Traian fost Nicolae, fost Ion, fost Emil...cu mulți foști, dar fără de rost, am rămas cam prost de prost, am rămas cam fără rost.

Noi muncim, partea I, urmare fără urmări în partea a II-a, noi nu muncim!

Să bată clopotele la Catedrala Mântuirii Neamului,

lui, să ne bată clopotele, să ne bată, să ne bată, să ne bată, să ne bată, până ne-om sătura odată, să bată clopotele fiindcă clopoței, micuții de ei, abia se mai aud, timid, fără de speranță și cu multe camere de supraveghere, cu multe camere, se aud tot mai încet clopoței acoperiți brutal de clopotele mântuirii neamului! Iar ecoul... care neam... care neam... care neam... care neam...

**Economist,
Constantin ANTOCHI**

Sunt român... ce pana mea!

Fiind acum pensionar activ, m-am hotărât să petrec un scurt concediu de odihnă, în luna august, în stațiunea Neptun, zis da, făcut nu.

După un aranjament ferm și nu prea, în stațiunea Neptun m-am trezit cu o ofertă din partea unei rude, în Constanța care mi-a oferit apartamentul, pentru că ea, sătulă de mare, își petrece vara într-un sat arhaic, cu garduri din nuiele împletite sau din cătină, ca acum vreo două sute de ani.

Dar să revin la Constanța, la etajul patru al unui bloc, de fapt ultimul, construit pe vremea comuniștilor, sănătos, dar fără izolație termică. Unde am rezistat doar 24 de ore, deoarece am uitat să vă spun că, de câțiva ani, am devenit pretențios, folosesc aerul condiționat. Pensionar de București, ar spune unii și, cred că, au ceva dreptate.

Sufocat de căldură, dar cu dor de plajă, am dat un telefon, am ajuns în Eforie Sud, stațiunea care place pensionarilor, majoritatea nostalgici.

Când ajung aici, stupoare! La vila la care am vorbit nu mai erau locuri, dar imediat,

ca din pământ, răsare un om mic și generos care ne oferă cazare, avantajoasă, într-o vilă apropiată.

Ne instalăm repede și plecăm la plajă, prin soarele de după-amiază, iar seara ajung în locul unde cânta prietenul nostru, al grupului în care, anual, ne vedem la mare.

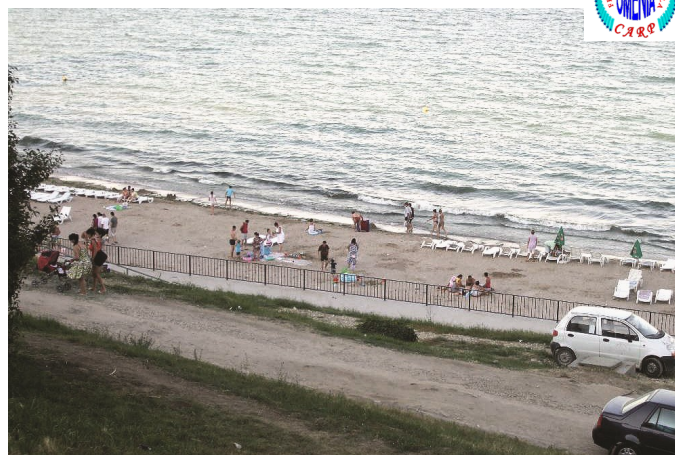
Dar, ca să vezi, schimbarea se produsese. Interpretul preferat al vârstnicilor, a fost schimbat cu o formație care cânta bine, dar nu are priză la public.

Avem masa pensionarilor bucureșteni, cunoscuți de patron, oameni cu consumuri decente, dar sigure care, acum, nu mai ies la dans, toți ascultă muzica, dar "antren" nu mai există.

Începând cu a doua seară, ne mutăm tot grupul, de la "Leul de mare", primul local, la "Credo" unde se mănâncă bine și spre miezul nopții, se dansează.

Dar, în fiecare an, grupul nostru de veseli nostalgici viziona și unul-două spectacole la teatrul de vară din Eforie Sud.

Primul spectacol de anul acesta a fost preponderent de muzică populară, iar al doilea,

dacă mai trebuia să spun, era de manele.

Locurile ocupate, în proporție de maximum 35%, zugrăvitul în grabă a zidurilor, fără retușuri, scaunele rupte chiar din primele rânduri, care nu au mai fost înlocuite de mulți ani, iarba crescută pe lângă ziduri creau o imagine nu prea plăcută.

Am avut noroc cu interpreții de muzică populară, care au ridicat spectatorii în picioare, cu aplauze puternice dar decente.

A doua zi atmosfera a fost incendiară, spectatorii însă la fel de puțini ca-n prima zi, criza și-a spus cuvântul prin buzunarele turiștilor care, de fapt, erau mai mulți ca în alți ani. Daniela Gyorfı și trupa ei au creat o atmosferă frumoasă, cu priză la public, chiar dacă în zilele precedente nu a avut parte de o presă pozitivă, după operația estetică.

Dar, atmosfera a devenit cu adevărat incendiară când au început să cânte maneliștii. Tineretul, care până atunci nu era așa vizibil, și-a demonstrat forța și atitudinea specifică vârstei, și culmea, grupul cel mai vocal era din Județul Mureș, zonă despre care eu, cel puțin, nu credeam că este așa de manelizată.

Deși linia melodică era frumoasă, ritmurile atingeau sensibilitatea balcano-asiatică a tinerei generații, de fapt moștenită de la părinți, cuvintele te șocau și promiteai, în gând, să nu mai asculți manele toată viața.

Melodii ca băutura și manele, mișcă,

mișcă din buric m-au șocat. Sunt român, ce pana mea! a pus capac, gândindu-mă ce a substituit cuvântul "pană".

leșind în stradă, amețit de manele, aveai două variante: te duceai și te culcai, cu amărăciune în suflet sau căutai din nou la "Coredon" o muzică populară autentică.

A doua zi, după un somn scurt, te duceai din nou la plajă, dar trotuarele nemăturate și deformate, hotelurile abandonate, degetele de la picioare zdrobite de denivelări și mai ales ceea ce lăsa în urmă câinii maidanezi... mizerie... miros de urină... te făceau să spui cuvinte, pe care ulterior, le regretai din tot sufletul și cărora le căutai substitute precum maneliștii.

Eforie Sud, fostă Carmen Silva, fostă Vasile Roaită, astăzi stațiunea bătrânilor, dar arhiplină anul acesta, inclusiv cu mulți tineri, pentru că unii români s-au păcălit pe la bulgari, turci și-n alte părți, este oferta contrastelor, ceva cu adevărat românesc, care îmbină frumosul cu urâtul, utilul cu plăcutul și fiecare apreciază ce-i convine, în funcție de starea de spirit și de revederea zecilor de fotografii care imortalizează grotescul, urâtul, frumosul, senzaționalul, toate la un loc.

Mergeți pe litoralul românesc, în orice stațiune dar atenție, ce spectacole doriți, pentru a nu vi se strica sejurul sau concediul.

**Pensionar
George RĂDEȘTEANU**

La Pucioasa...

Zilele toride de la început de august, cu temperaturi de 35-40 de grade Celsius m-au determinat să părăsesc Bucureștiul și să caut mai multă umbră, într-o zonă de deal-munte. Fiind uneori mai comod, am ales stațiunea balneară Pucioasa, cu intenția de a face, în unele zile, câte o escapadă în munți, prin locuri mai sălbatice și necunoscute, cu mașina, dar și drumeții.

Stațiunea Pucioasa îmi era cunoscută din anii anteriori, și știam că este foarte apreciată de pensionari, pentru tratamentele împotriva reumatismului, coxartrozei și altor boli specifice vârstei a treia, pentru procedurile cu sulf și parafină, care au dus, de fapt, la numele și renumele de care se bucura, încă din secolul al XIX-lea.

Renumele stațiunii, după cum spuneam, se pierde cu mult în perioada anterioară regimului comunist, dar și acesta a dezvoltat o infrastructură care să răspundă nevoilor, celor cu afecțiuni medicale și venituri modeste.

După anul 1990, șansa valorificării potențialului existent a fost uriașă pentru mediul privat, dar nu a fost valorificată, deși mulți bucureșteni, și nu numai, și-au construit aici vile frumoase, mai ales în zona înaltă a orașului-

stațiune.

Dar, în acest an, baza de tratament CERES și-a început în primăvară activitatea, biletele pentru vârstnici subvenționate de către stat, ajungând cu întârziere.

Orașul, se pare, nu și-a identificat fondurile necesare pentru "o față de stațiune de interes național", iar străzile arată ca după război. Totul se cârpește, circuli cu mașina, ca pe valurile Dunării, într-un balans continuu.

Deseori, și localnicii, și turiștii, se întreabă cum de mai rezistă șase bănci, patru case de ajutor reciproc, cooperativa de credit și încă vreo două I.F.N.-uri, atâta timp cât nu se văd lucrări de investiții.

Salariile și pensiile sunt mult mai mici decât în București sau orașele mari, după spusele localnicilor, pe bănci, în parcul umbros și răcoros al orașului, dar piața este mai scumpă, chiar la produsele din zonă.

Este oare un paradox? Nu, mai mult cred că este o adaptare la condiții, un mod de supraviețuire. Un oraș-stațiune care ar trebui să genereze bunăstare, el doar supraviețuiește.

Când scriu aceste rânduri, cu amărăciune în suflet, sunt în parcul orașului, unde încă mai sper să revăd veerile. Ar fi superb dacă nu ar fi populat de mائدanezi scheletici, plini de purici, care stârnesc milă și te agasează cu insistența lor pentru ceva de mâncare.

Săracii oameni! Săracele patrupede! Să sperăm că vor avea și zile mai bune. Printre crengile copacilor, înalți, drepți, falnici văd o firmă "SPERANȚA" și... cred în acest cuvânt. Sunt un optimist incurabil.

Și nu am greșit. Cu o zi înainte de plecare am descoperit în oraș un ștrand la standard europene, inițiativa unei persoane private. Totuși... se poate!

George RĂDEȘTEANU

Baza de tratament

Cum să ne ferim de hoți

(prevenirea victimizării persoanelor vârstnice)

Prevenirea victimizării persoanelor vârstnice constituie o prioritate pentru Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, de aceea, cunoașterea permanentă a vulnerabilității asociate vârstei, dar și a principalelor riscuri sunt, de trei ani, pe ordinea de zi a instituției.

1. Principalele infracțiuni cu victime persoane vârstnice

Principalele infracțiuni cărora le cad victime vârstnicii sunt: furturile din locuință, furturile din buzunare, genți, tâlhăriile, violența în familie și, mai recent, înșelăciunile la telefon prin metoda “accidentul rutier”.

a) Furturile din locuințe:

Evidența operativă arată faptul că în București sunt comise din ce în ce mai puține furturi prin ruperea butucului, în special ziua, între orele 13.00 și 19.00. Se aleg, în special blocuri înalte, cu lift. Ruperea butucului durează doar câteva minute, maxim 10, hoții fiind foarte experimentați: unii sparg, alții caută banii. În ultimul timp nu se prea fac forțări cu ranga, ceea ce face ca spargerile de butuc să fie silențioase, să “nu se facă gălăgie”. Victime sunt persoane cu situația materială peste medie.

Pe lângă clasicele forțarea butucului ușii sau încuietorilor, ori escaladarea balcoanelor sau ferestrelor lăsate deschise, au apărut noi moduri de operare în cazul furturilor din locuințe. Astfel, pot fi menționate următoarele:

- **“POMENILE”** – hoții vin la ușile vârstnicilor, sub pretextul că dau de pomană, după care, profită de neatenția acestora, fură din șifoniere;
- **“DE LA GAZE, DE LA APĂ”** – hoții se prezintă ca fiind de la firmele de utilitate publică, intră să controleze sistemul de încălzire/

alimentare cu apă, îi țin de vorbă pe proprietari, apoi fură. Unele fapte se transformă în tâlhărie, prin agresarea victimelor;

- **“VÂNZĂTORII AMBULANȚI”** – hoții verifică anterior locul faptei, își aleg de obicei blocuri deoarece este mai ușor de pătruns, se uită câte persoane sunt trecute la întreținere;
- **“SONDAJE”** – hoții pretind că fac sondaje de opinie (periculos mai ales în perioada alegerilor);
- **“UȘĂ NEASIGURATĂ”** – există oameni care lasă ușa deschisă, favorizând furtul bunurilor. De asemenea, mulți locatari refuză să-și pună gratii la ferestrele locuințelor de la parter, favorizând escaladările;
- **“COPII ÎN STRĂINĂTATE”** – victime sunt vârstnicii cu copii în străinătate, sub pretextul aducerii unor pachete de la copii, hoții pătrund în locuința acestora și fură. O condiție favorizantă este tendința persoanelor vârstnice de a se destăinui persoanelor cunoscute sau necunoscute;
- **“ZIARUL”** – femei, sub pretextul cumpărării de ziare vechi de la victime, cer un pahar cu apă și, profitând de neatenția acesteia, fură din locuință.

Majoritatea furturilor din locuințe se produc în lunile ianuarie-februarie și decembrie.

b) Tâlhăriile:

În ceea ce privește infracțiunea de tâlhărie, există două grupuri de risc: tinerii cu vârste cuprinse între 19-29 de ani și vârstnicii 60-69 de ani (16%).

În cele mai multe cazuri, tâlhăria a fost comisă prin smulgere (a bijuteriilor, telefoanelor mobile, genților), au fost și situații în care smulgerea a fost comisă prin violență sau prin

amenințare.

Tâlhăriile prin smulgere se produc în special vara. Cele mai multe infracțiuni au fost comise după-amiaza, între orele 12.00-20.00; în 82% din cazuri sesizarea a fost făcută de către victimă.

2. Sfaturi preventive adresate persoanelor vârstnice

a) Sfaturi pentru prevenirea comiterii furturilor din locuință:

- Asigurați-vă ușa cu încuietori sigure, lanț de siguranță, vizor; montați un interfon la intrarea în locuință; asigurați un iluminator corespunzător atât pe casa scării, cât și în preajma anexelor;
- Nu deschideți ușa locuinței persoanelor necunoscute, chiar dacă acestea vă oferă spre vânzare produse tentante, pe care le puteți considera a fi un chilipir; eventual conversați prin ușa încuiată sau deschisă, dar asigurată cu lanțul;
- Atenție la persoanele pe care le primiți în locuință. Acordați mare atenție legitimării acestora și nu vă încredeți în cărțile de vizită pe care vi le prezintă. În situația în care locuiți la bloc, persoanele care oferă diverse servicii ar trebui să fie însoțite de președintele sau de administratorul asociației de proprietari/locatari;
- Nu dați drumul persoanelor care sună la interfon, decât dacă le cunoașteți identitatea.

b) Furturile din buzunar:

În timp ce majoritatea autorilor sunt bărbați, în categoria victimelor se regăsesc, majoritar femeile (57%), acestea fiind "distribuite" oarecum uniform pe categorii de vârstă.

Dintre condițiile "favorizante" întâlnite, cele mai multe se referă la neatenție și neglijență, specific mai ales tinerilor (având în vedere și faptul că această categorie de persoane este bine reprezentată), aglomerație (în mijloacele de transport în comun), consumul de alcool, comportamentul provocator (manevrare telefoane mobile, portofele, pe stradă), dar și vârsta înaintată a persoanelor.

Un alt aspect important legat de contextul producerii infracțiunii este locul producerii; cele mai multe fapte au fost comise în RATB (44,7%), apoi stradal (14,1%), în restaurante (8,4%) și în piață (7,6%).

De asemenea, au fost comise și în alte locații, precum: biserică (6,1%), supermarket (7,6%), magazin (20,6%), mall (6,9%), poștă (4,2%) și chiar unități medicale (6,2%) – farmacii și spitale.

Majoritatea furturilor din buzunar se produc în lunile martie-aprilie și decembrie. Infracțiunile de furt din buzunare/din genți au fost comise atât dimineața (începând chiar cu ora 06.30 în RATB), cât și noaptea târziu, între orele 22.00-05.00 (în special în restaurante).

c) Violența în familie:

În 2012, legislația românească în domeniu a fost modificată, astfel încât ea s-a adaptat legislației europene.

Noua lege, Legea nr. 217/2003 republicată, publicată în Monitorul Oficial nr. 365 din 30 mai 2012, redefinește și extinde conceptul de "violență în familie". Pentru prima dată în România, legea introduce un instrument de protecție: "ordinul de protecție".

Analizele realizate de Poliția Capitalei au arătat că, în 11% din cazurile de violență în familie, persoanele vârstnice, în general, sunt victime ale violenței exercitate asupra lor de proprii copii, în general băieți de 30-40 de ani, fără loc de muncă și consumatori de alcool.

d) Înșelăciunile la telefon:

Acest mod de operare a apărut în 2013, când persoane străine comunicau victimelor,

alese aleator după cartea de telefon, că fiii lor sunt victime sau autori în cazul unor accidente rutiere, solicitând direct sau printr-un așa-zis avocat, sume de bani cuprinse între 500 și 9.000 de euro. Zilnic se înregistrează 4-5 astfel de fapte și nu de puține ori victimele mergeau și depuneau banii, prin Western Union, fără a verifica veridicitatea celor afirmate.

De asemenea, cu o pondere mai mică sunt actuale și înșelăciunile în care autorii abordează victimele, aducându-le la cunoștință prin SMS faptul că sunt câștigătoare ale unor tombole organizate de rețele de telefonie, televiziuni, etc., iar pentru ridicarea premiului substanțial în bani (peste 10.000 euro) este necesară virarea unor sume de bani în diferite conturi, cu titlu de comision.

e) Sfaturi pentru prevenirea comiterii violențelor în familie:

Orice victimă a violenței în familie trebuie să știe că poate fi protejată, astfel încât să poată decide și acționa în deplină siguranță asupra viitorului ei.

Pașii de urmat pentru obținerea ordinului de

protecție sunt:

- Căutarea Legii nr. 217/2003 republicată pe internet, printarea fișei de solicitare și completarea acesteia;
- Depunerea fișei la judecătoria de sector, însoțită de probe;
- Probele pot consta în: plângeri depuse la secția de poliție, certificate medico-legale, înscrisuri, înregistrări etc.;
- Este bine ca în momentul depunerii cererii să fiți însoțiți de martori care să dea declarații;
- Pentru consiliere juridică gratuită și asistare puteți apela la ONG-uri;
- Pentru consiliere și terapie psihologică, puteți apela la Centrul "O nouă șansă", destinat agresorilor familiari, înființat de Primăria Generală a Municipiului București, în strada Foișor nr. 56;
- Pentru adăpost, puteți apela centrele Direcției Generale de Asistență Socială a municipiului București, ale căror adrese le găsiți la organizațiile mai sus menționate;
- La București, de punerea în aplicare a ordinului de protecție și de supravegherea respectării lui se ocupă structura de Supravegheri Juridice din cadrul fiecărei secții de poliție.

f) Sfaturi pentru prevenirea înșelăciunii la telefon:

- Nu intrați în panică;
- Verificați veridicitatea celor relatate;
- Nu trimiteți, prin telefon, date de identitate și nici informații despre conturi sau depozite bancare;
- Nu trimiteți bani necunoscuților, indiferent de modul în care aceștia v-au fost ceruți.

În cazul în care sunteți victimă sau martor la săvârșirea unei infracțiuni, anunțați Poliția la apelul unic de urgență 112.

**Material trimis de
POLIȚIA DE PROXIMITATE BUCUREȘTI**

ANALIZE MEDICALE (II)

*Urmare din
numărul 2 (18)
aparut în IUNIE 2013*

Fibrinogenul are rol în coagularea sângelui;

Valori normale: 200-400mg/dl; crește în infecții și inflamații, reumatism articular;

Glicemia măsoară concentrația de glucoză din sânge; glucoza este combustibilul de bază pentru obținerea energiei necesare organismului;

sub acțiunea insulinei secretată de pancreas, glucoza se consumă eficient în toate compartimentele organismului;

Alimentele bogate în glucoză sunt: dulciurile, cartofii, pastele făinoase, pâinea, etc.;

Valori normale: 70-110 mg/dl;

Crește: - în diabet zaharat datorită secreției mici (sau deloc) de insulină, glucoza se acumulează în sânge;

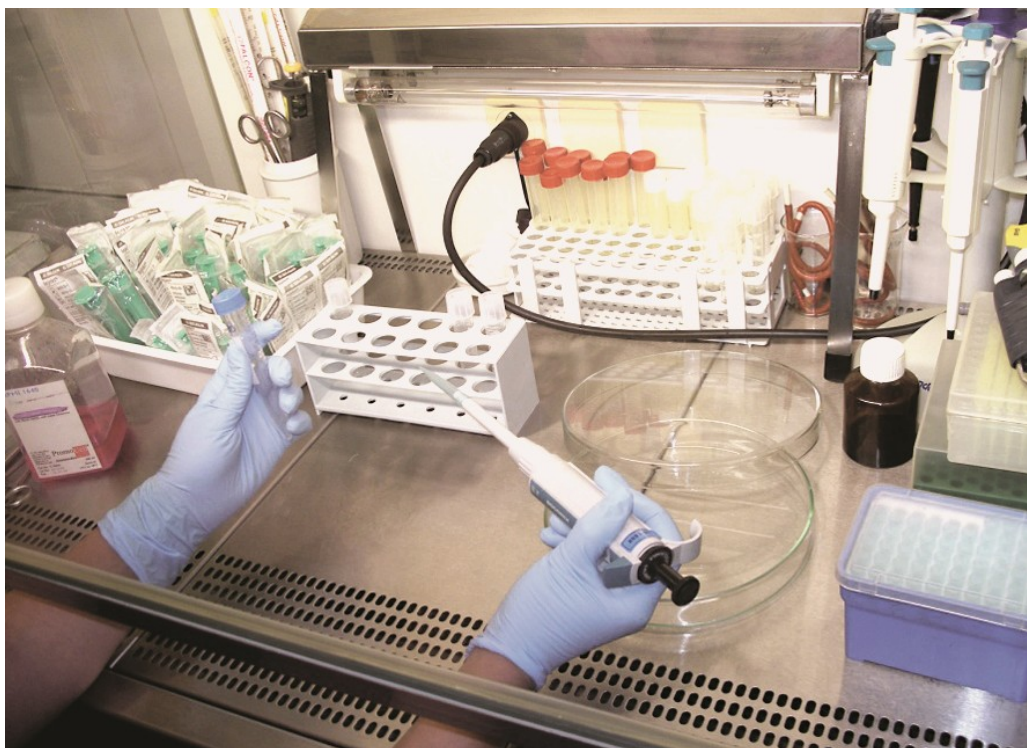
În alte boli endocrine prin disfuncția tiroidei, hipofiza, suprarenale;

În urma unui traumatism fizic și psihic, când glicemia revine la normal după dispariția cauzei;

Creșteri de peste 200-300 mg/dl ale glicemiei pot duce la instalarea comei diabetice hiperglicemice cu sete intensă, gură uscată, respirație rapidă cu miros de acetonă, amețală;

Scade în: - subnutriție, efort fizic intens, bolnavi de diabet care iau o doză prea mare de insulină;

Scăderea glicemiei sub 60 mg/dl poate duce la coma hipoglicemică cu tremurături, transpi-

rații, slăbiciune, pierderea conștienței;

Ureea (BUN-blood urea nitrogen) reprezintă forma de excreție a azotului din proteine;

Valori normale: 30-45 mg/dl;

Crește în: - afecțiuni ale rinichiului acute și cronice;

Scăderea perfuziei renale în hemoragii, vărsături, diaree, arsuri;

Aport crescut de proteine (regim alimentar cu carne în exces);

Scade în: - aport de proteine scăzut, afecțiuni hepatice grave;

Acidul uric rezultă din arderea proteinelor; Valori normale: 2-5 mg/dl;

Crește în: - gută, cu depunerea cristalelor de acid uric în articulații ce devin roșii, umflate, dureroase;

- Insuficiența renală cronică;

- Leucemii, poliglobulii;

- Boli infecțioase;

- Terapie cortizonică, cu medicamente antiinflamatoare;

Creatinina este compusul eliminat de rinichi utilizat drept valoare de referință pentru capacitatea de excreție a rinichiului;

Valoare normală: 0.5-1.2 mg/dl;

Crește în: - insuficiența renală cronică, diabet; Infecții grave, politraumatisme;

- Tratament cu droguri toxice renale;

Cholesterolul este o grăsime ce se găsește în toate celulele organismului. 20-30% provine din alimentele de origine animală: gălbenușul de ou, ficatul, carnea grasă, smântâna, untura, lactate nedegresate, maioneza etc. 70-80% este fabricat în organism la nivelul ficatului. Moștenirea genetică ce determină sinteza crescută de colesterol este de asemenea un factor foarte important;

Valori normale: sub 200 mg/dl;

Forma **LDL colesterol** este cunoscută drept colesterol "rău" deoarece se depune pe pereții arterelor producând ateroscleroza. LDL trebuie să fie sub 70-100 mg/dl, cu cât mai puțin, cu atât mai bine.

Forma **HDL colesterol** este știut sub numele de colesterol "bun" pentru că el reprezintă colesterolul "scos" din artere și alte țesuturi pentru a fi eliminat din corp. Hdl trebuie să fie peste 40-60mg/dl, cu cât mai crescut, cu atât mai bine.

Creșterea colesterolului se previne prin alimentație corectă și mișcare sau, dacă nu sunt rezultatele așteptate, prin medicamente prescrise de medic;

Trigliceridele sunt sintetizate în ficat și țesutul adipos (gras) și reprezintă alături de colesterol factori de risc în ateroscleroză;

Valori normale: până în 150 mg/dl;

Cresc în: - dieta bogată în dulciuri (glucide) și grăsimi animale;

- Diabet zaharat;

- Pancreatite, alcoolism;

- Boli hepatice;

- Tulburări ale metabolismului lipidic;

Transaminazele sunt două enzime care măsoară în general afectarea hepatică: **TGO (AST)** și **TGP (ALT)**.

TGO se găsește atât în ficat cât și în mușchi, inimă, rinichi, creier, fiind eliberată în sânge în cantități mari atunci când unul din aceste organe este afectat. **TGP** se găsește numai în ficat fiind specifică pentru afectare hepatică.

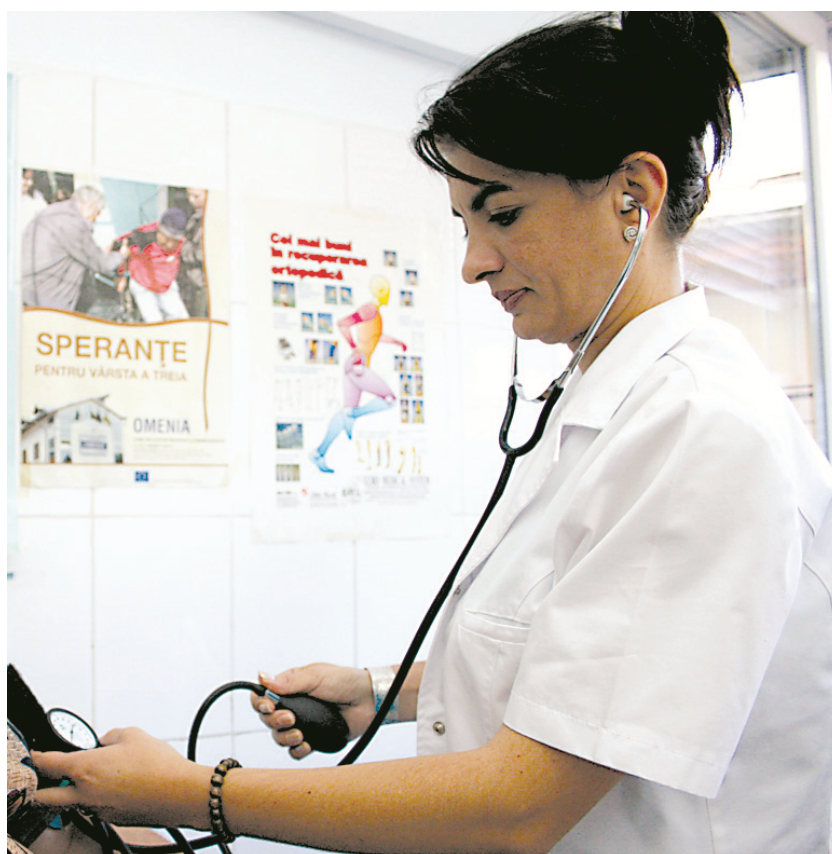
Valori normale: TGO 5-40 U/l și TGP 7-56 U/l;

Creșteri: - **foarte mari în:** hepatita A, B, consum excesiv de paracetamol;

- **moderate în:** încărcarea grasă a ficatului (steatoza hepatică) din cadrul diabetului zaharat, consum cronic de alcool, obezitate, în hepatita C, consumul cronic de diferite medicamente (de exemplu cele care scad colesterolul), hepatita autoimună, cancer hepatic.

Dr. Laura Eleni NEDELESCU

Medic specialist geriatrie și gerontologie

Paradisul românesc

Tulcea este o zonă turistică și este parte integrantă din regiunea Dobrogea. Unicitatea județului este dată de monumentele istorice: Situl arheologic “Aegyssus”, Cetatea Aegyssus, Situl arheologic de la Tulcea, punct “Dealul Taberei”, Situl arheologic subacvatic, Situl arheologic de la Agighiol, Situl arheologic de la Babadag, Biserica de lemn din Mănăstirea Saon etc., precum și de frumusețea peisajului, varietatea și bogăția vestigiilor arheologice din această zonă. Aceasta este reședința administrativă a județului și este numită Poarta Deltei Dunării. Aici Dunărea se divide în trei ramuri, formând un pământ magic, Delta Dunării. Regiunea este cunoscută pentru peisajele pitorești, traseele turistice spre Măcin, Gârvan și Isaccea, iar cele mai importante trasee turistice rămân cele din Deltă, regat al apelor și al insulelor plutitoare, un adevărat paradis al pescarilor și vânătorilor, paradisul păsărilor și al florei, formând un peisaj unic.

În țara noastră se găsesc trei rezervații de importanță ecologică, două sunt în Retezat și Pietrosul, iar cea mai importantă este rezer-

vația Biosfera Delta Dunării, a treia ca importanță ecologică din lume, și funcționează sub motto-ul “Delta Dunării pentru noi și pentru prosperitate”. Asemenea rezervații se mai găsesc în număr de 300 în întreaga lume, enumerând aici doar câteva: Karoo și Kruger din Africa de Sud, Nahuel Huapi, cel mai vechi parc din Argentina. În acest sanctuar al naturii care conține lacuri (peste 400), insule plutitoare de trestie (19,5kmp), “păduri” de trestie (peste 1.800.000 ha, cea mai mare întindere de stuțăriș din lume) și păduri de sălcii, paradisul păsărilor migratoare revenite din toată Europa și de pe alte continente. Pe lângă impresionanta Deltă a Dunării care este a doua ca importanță din lume, nu pot să nu amintesc de celelalte delte ale lumii: Delta Okavangoului (Botswana) aceasta fiind cea mai mare deltă de interior din lume, Delta Rhonelui (Franța) una dintre cele mai bine protejate delte din lume, Delta Gangelui (India) cea mai mare și mai intensă deltă de pe Terra, Delta Nilului (Egipt) cea mai cunoscută și mai studiată deltă din lume, Delta Volgăi

(Rusia) cea mai mare deltă a Europei și Delta Fluviului Lena (Rusia) o deltă neobișnuită și extrem de interesantă prin particularitatea ei, Delta Mekongului (Vietnam) numită și Delta celor Nouă Dragoni, Delta Fluviului Yangtze (China), Delta Nigerului (Nigeria) este o deltă uriașă cu peste 70,000 km pătrați.

Ajunși în județul Tulcea puteți vizita:

- **Delta Dunării:** pentru pasionații de natură, pescuit, este locul cel mai indicat. Supranumită și raiul peștilor și al păsărilor, Delta Dunării ramâne pe locul întâi în preferințele turistice din zonă;
- **Parcul Național Munții Măcinului:** reprezintă unicul parc național din țară ce protejează suprafețe importante din vegetația stepică, reprezentată aici prin stepa pontico-balcanică, acest tip de vegetație fiind foarte rar la nivel european;
- **Mănăstiri:** Mănăstirea Celic Dere, Mănăstirea Cocoș, Mănăstirea Saon, Mănăstirea Valea Teilor, Mănăstirea Vovidenia, Mănăstirea Uspenia, Mănăstirea Stipoc (Schitul Sfântul Atanasie), Mănăstirea Cerbu;
- **Situri arheologice:** cetatea Medievală de la Enisala, situl arheologic Orgame – Argamum, fortificația Romană - Babadag, cetatea Noviodunum, cetatea Garvan-Dinogetia, situl arheologic Halmyris, cetatea Troesmis, cetatea Arrubium, cetatea Aegyssus, cetatea Salsovia, cetatea Beroe, cetatea Proslavita, cetatea Ibida;

● Case memoriale și monumente:

casa Panaghia, casa Panait Cerna, Enisala gospodăria țărănească “în Situ”, monumentul Paleocreștin din Niculițel, Geamia catedrala "Azzizie", monumentul Independenței din Tulcea, farul din Sulina;

- **Muzee în orașul Tulcea:** Centrul Muzeal Ecoturistic "Delta Dunării", Muzeul de Istorie și Arheologie, Muzeul de Artă, Muzeul de Etnografie și Artă Populară.

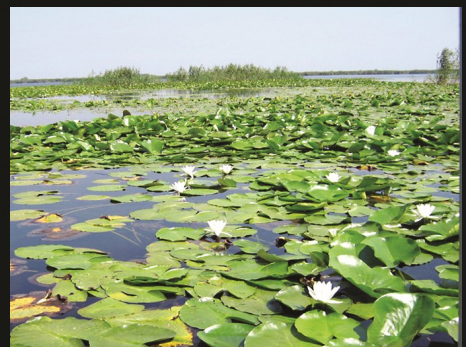
Pentru pasionații de pescuit, Delta Dunării este cea mai indicată. Aici se pot găsi sutele de plauri, canale (2.025 kmp de apă) unde trăiesc peste 133 de specii de pești, unele dintre acestea fiind în permanentă expansiune (crap, plătică), altele fiind în regresivitate (știuca, linul care nu sunt rezistente la poluare).

Rezervația Delta Dunării a început să primească o atenție specială conservării patrimoniului de la Guvernul României și organizații de mediu, fiind inclusă în câteva programe naționale și internaționale.

În anul 1995, UNESCO a acordat premiul “Eurisite” Rezervației Biosfera Delta Dunării, acesta fiind cel mai important premiu în materie de mediu înconjurător.

Principalele forme de turism care se pot desfășura în spațiul Deltei Dunării:

- **Turism pentru recreere:** este practicat prin intermediul companiilor de turism;
- **Turism de cunoaștere (itinerant):** este practicat fie individual, fie prin intermediul

excursiilor organizate;

- **Turism cu tematică științifică:** este practicat îndeosebi de către specialiști, ornitologi, cercetători, studenți;
- **Tabere speciale de tineret:** pentru cunoașterea naturii;
- **Turism nautic:** pentru practicarea sporturilor nautice;
- **Turism foto-safari:** pentru practicarea foto-safari;
- Turism pentru practicarea pescuitului și vânătorii sportive.

Aflată în mare parte în Dobrogea și parțial în Ucraina, Delta Dunării (3.446 kmp), este cea mai mare și cea mai bine conservată dintre deltele europene. Delta Dunării este limitată la sud-vest de podișul Dobrogei, la nord formează granița cu Ucraina, iar în est se varsă în Marea Neagră. Dunărea ajunsă la Pătlăgeanca se bifurcă în două brațe, Brațul Chilia la nord și Brațul Tulcea la sud, braț care mai apoi, la Ceatalul Ismail, se desparte în Brațul Sulina și Brațul Sfântul Gheorghe.

Scurt istoric al Deltei Dunării

Grecul Herodot a scris prima știre istorică despre Delta Dunării, descriind intrarea flotei persane a lui Darius prin Deltă; Polybios, om politic și istoric, descrie un spațiu cu bancuri de nisip între care se aflau brațe cu apă; Straba (sec.I î.Hr.) indica șapte brațe, între care se aflau insule, idee reluată și de Pliniu cel Bătrân, Ptolemeu. Mărturiile ale locuirii zonei există din secolele I î.Hr. - al II-lea d.Hr. În secolul al-XV-lea, Țara Românească și Moldova pierd gurile Dunării, ca și Dobrogea, acestea fiind cucerite de Imperiul otoman, și astfel, până la jumătatea secolului al XIX-lea, Delta era o "terra incognito". Studii detaliate despre Deltă au fost prezentate de către geograful George Vâslan, Constantin Brătescu, naturalistul Grigore Antipa.

Atracțiile Deltei Dunării

Delta Dunării are o faună și o vegetație abundentă, aici se găsesc mai mult de 320 de specii de păsări și 45 de specii de pește de apă

proaspătă răspândite în numeroasele sale lacuri și mlaștini. Ea a intrat în patrimoniul mondial al UNESCO în 1991 ca rezervație a biosferei. Acesta este locul unde milioane de păsări din diferite colțuri ale Pământului vin să-și lase ouăle.

Delta Dunării are cea mai bogată faună ornitologică, fiind un ținut exotic cu peste 1.200 de specii de vegetație, mai mult de 300 de specii de pelicani și ihtiologică reprezentată de aproximativ 100 de specii, din care amintim heringul de Dunăre și sturionii, de la care se obține prețiosul caviar. Delta Dunării este cea mai mare rezervație de ținuturi umede din Europa. Ea acoperă o suprafață de 2.681 kmp.

Brațul Chilia transportă 60% din apele și aluviunile Dunării. Așezările Palazu, Pardina, Chilia Veche, Periprava se înșiruie de-a lungul Brațului Chilia, având un curs sinuos pe o lungime de 104 km. Brațul Sulina este cel mai scurt, el este situat în mijlocul Deltei, întreținut pentru navigația vaselor maritime pe o suprafață de minim 7 km, are un curs drept, canalizat. Are o lungime de 71 km și transportă 18% din volumul de apă al Dunării. De-a lungul său se înșiră localitățile: Ilgani de Sus, Maliuc, Gorgova, Crișan, Vultur, Partizani, Sulina.

Brațul Sfântu Gheorghe, cel mai meridional, orientat spre sud-est, are un curs sinuos desfășurat pe 112 km și transportă 22% din debit. La vărsare formează insulele Sacalin. Secționarea unor meandre a micșorat lungimea cursului navigabil. De-a lungul său se înșiră așezările: Nufăru, Mahmudia, Uzlina, Sfântu Gheorghe. Delta este străbătută de o mulțime de canale, gârle, rezultate prin regularizarea cursurilor, mlaștini și mai ales lacuri: Merhei, Gorgova, Roșu, Lumina etc.

Una dintre cele mai renumite zone de pescuit este Canalul Crișan. Aici se poate prinde somn, crap, șalău precum și plătică, biban, roșioară. Dimineața trag somnul (de un kg) și știuca la ramă, coropișniță sau broască respectiv peștișor sau linguriță.

Nu ratați acest paradis românesc.

Irina ANDREI

Bunicii C.A.R.P. Cugir

PALADIE NOJA

98 de ani

Este născută la **20 iulie 1915**, este mamă a patru copii, are șapte nepoți și cinci strănepoți; Vechime la C.A.R.P. Cugir 45 ani;

SIMU MOISE

88 de ani

Vechime la C.A.R.P. Cugir 15 ani; A lucrat 26 de ani ca zidar, linior telefonic și operator gaz metan

ANA PITEA

88 de ani

Este născută la **19 septembrie 1925**; A lucrat la U.M. Cugir 30 de ani; Vechime la C.A.R.P. Cugir 31 de ani

Inițiativa “**Bunicii C.A.R.P. Cugir**”, începută în anul 2010, continuă și în acest an cu vizitarea la domiciliu a celor mai vârstnici membri de către Președintele C.A.R.P.-ului, domnul Visțian Blaga, Contabila Sefă, doamna Maria Bărbăntu și doamna Marcela Trif, casiera asociației. S-a discutat pe îndelete cu fiecare în parte despre activitatea pe care au desfășurat-o pe parcursul vieții, și despre situația actuală a fiecăruia. De asemenea, le-a fost făcută câte o fotografie pentru revista “Omenia” urmând ca

de Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice, la 1 Octombrie să le fie înmănată câte o diplomă aniversară și o sumă modică în bani, ca ajutor nerambursabil.

Fiecăruia i s-a transmis sănătate multă, fericire și îmbătrânire activă.

Ne alăturăm reprezentanților C.A.R.P. “**SOLIDARITATEA**” Cugir și le urăm La Mulți Ani și Multe Bucurii!

Redactor
Vasilică FĂLCUȚĂ

MARIA DAIAN

88 de ani

Este născută la **27 august 1925** este mamă a trei băieți, are patru nepoți și doi strănepoți; A lucrat la U.M. Cugir, pirotehnician-25 ani; Vechime la C.A.R.P. Cugir 31 ani;

MARIA PERTA

86 de ani

Este născută la **13 mai 1927** are o vechime la C.A.R.P. Cugir de 26 ani; A lucrat la U.M. Cugir, producție specială peste 35 ani;

ILEANA GORONEA

86 de ani

Este născută la **28 martie 1927**. A lucrat la C.A.P. 30 de ani; La C.A.R.P. Cugir are o vechime de 10 ani;

- Un lider este eficient atunci când, prin vorbele și faptele sale, reușește să se impună, cel puțin în aceeași măsură în care domină.
- Un ziar este bun atunci când își convinge cititorul că înțelege epoca în care trăiește.
- Este surprinzător ce pot face cuvintele din om. Dar mult mai surprinzător este ceea ce pot face oamenii din cuvinte.
- Drumul drept e o cale fără prejudecăți. În schimb, drumul ocolit poate fi mai sigur.
- Itinerarul vieții este drumul pe care îl parcurgem cu speranța că ne vom putea împlini toate visurile, asumându-ne riscul de a deveni fie prea blazați, fie prea înțelepți.
- Lacrima mamei are valoare de perlă; cea a soldatului de diamant.
- Te invită unii să calci pe urmele lor și de-abia găsești câte o dâră.
- Când ești la pământ, nu mai are nici o importanță dacă a fost o prăbușire sau o simplă cădere.
- Când minciuna nu vrea să semneze cu numele său, se folosește de un pseudonim pe măsură: perfidia.
- Regresul unui sistem oarecare poate să înceapă și atunci când el dispune de mai multe vedete, decât personalități.
- Un algoritm prost poate avea, uneori, și rezultate bune. Dar nu există și un algoritm bun pentru a face lucruri proaste.
- Când n-aveți încotro, fiți speculativi! Vor fi mulți cei care vor aprecia cât de analitici sunteți.
- Roboții sunt cele mai reușite mașinării din lume. Iar cel mai reușit robot este omul.
- Dacă aveți ceva de rezolvat, operativ și eficient, nu stabiliți un colectiv de lucru. Constituiți o echipă.
- Sunt și oameni care, deși au același an de fabricație, au un termen de garanție diferit.
- Il admir pe cei care transformă orice oportunitate într-un privilegiu, și îi desfid pe cei care fac din orice privilegiu o oportunitate.
- Nu toți soldații au ajuns mari generali, dar toți mari generali au rămas soldați.
- Un dialog este ideal atunci când raportul dintre a vorbi și a asculta este unitar. Dar, o bună comunicare se realizează prin dialogurile eficiente.
- Nimic din ceea ce există în lume nu se poate eschiva de la o posibilă evaluare valorică. Nici măcar prostia.
- Egoismul este atitudine profund înrădăcinată în fiecare om. Dar puțini au puterea de a nu-l scoate la suprafață.
- Educația are, uneori, și rolul ambalajului care vinde marfa.
- Muzica este un model de comunicare. Pentru că ea poate fi privită fie ca un limbaj universal, fie ca o filozofie care are răspunsuri la toate întrebările, chiar și nepuse.
- Voliera a fost inventată de cei care și-au dat seama că nu e bine cu prea multe păsărele la purtător.
- Pentru a nu fi înșelat în așteptările tale, acceptă mai ușor nonsensul decât ipocrizia.
- Nu dispera! Dacă n-ai prea multe de spus despre tine, fă-ți o carte de vizită selectă.
- Gândirea este modul nostru de a reflecta realitatea. Dar, cel mai concret mod de exprimare a gândirii este fapta.

de M. D. Popa

„Cea mai mare descoperire a oricărei generații este aceea că o ființă umană își poate schimba viața prin schimbarea propriei atitudini”.

William James

Răspundem întrebărilor dumneavoastră

D.C. Argeș - Salariații unei case de ajutor reciproc sunt membri cu drepturi depline ai asociației?

Membrii asociației casei de ajutor reciproc a pensionarilor sunt cei nominalizați în Legea nr. 540/2002 și au drepturile și obligațiile prevăzute în statutul asociației. Salariații la care vă referiți, contabil-șef, casieri, șoferi nu au calitatea de pensionari, și în această situație pot fi membri simpatizanți. Membrii simpatizanți pot beneficia de toate drepturile ca și membrii asociației, cu excepția dreptului de a alege și de a fi ales.

C.R. Ialomița – Care este denumirea corectă pentru organul de conducere executivă al asociației C.A.R.P.?

Organul de conducere executivă este Consiliul Director. Denumirile de „Consiliul de Administrație” sau „Consiliul de conducere” utilizate în vorbirea curentă sunt incorecte. Dacă în statutele proprii se regăsește o altă denumire decât cea prevăzută de Legea nr. 540/2002 atunci acestea trebuie modificate la prima adunare generală.

S.R. Neamț - Care este cuantumul salariului lunar al unui casier?

Răspunsul la această întrebare a mai fost dat și în numerele anterioare. Nu există o grilă de salarizare la nivelul Federației.

Asociațiile case de ajutor reciproc ale pensionarilor sunt entități juridice de drept privat. Fiecare casă de ajutor reciproc are propriul statut de organizare, organigrama și grile de salarizare proprii. Eficiența activității desfășurate, obiectivele strategice, planul de investiții determină în foarte mare măsură salarizarea personalului alături de atribuțiile concrete prevăzute în fișele posturilor.

Delegații, desfășurând activități repetitive, trebuie încadrați cu contract de muncă,

temporar sau permanent, cu normă întreagă sau redusă. Contractul de prestări servicii sau contractul de colaborare nu sunt aplicabile în acest caz.

C.I. Suceava – Membrii supleanți ai Consiliului Director pot participa la toate ședințele acestuia?

În conformitate cu procedurile OG nr. 26/2000 privind asociațiile și fundațiile, regulile generale de organizare și funcționare ale Consiliului Director sunt prevăzute în statutul asociației. Activitatea Consiliului Director se reglementează în detaliu printr-un regulament intern.

Nu este recomandat ca numărul invitațiilor la ședința Consiliului Director să fie mai mare decât al participanților de drept. Invitații nu trebuie să participe la întreaga ședință, ci numai la anumite puncte din ordinea de zi.

De regulă, invitații permanenți sunt contabilul șef și președintele comisiei de cenzori.

D.M. Mureș - Între membrii Consiliului Director, contabil-șef și secretar pot fi relații de rudenie?

Referitor la această problemă, OG nr. 26/2000 privind asociațiile și fundațiile, cu modificările și completările ulterioare la art. 22 (1), stipulează că: “Asociatul care, într-o anumită problemă supusă hotărârii adunării generale, este interesat personal sau prin soțul său, ascendenții sau descendenții săi, rudele în linie colaterală sau afinii săi până la gradul al patrulea inclusiv nu va putea lua parte la deliberare și nici la vot”.

Dacă, din necunoașterea prevederilor legale s-a ajuns la această situație trebuie remediată cu celeritate, astfel documentele promovate de contabilul șef sau de secretar nu pot fi votate de soțul (soția) membru în Consiliul Director.

Dragii noștri cititori,

Vă reamintim că până acum au fost publicate experiențele a 70 de case de ajutor reciproc ale pensionarilor, câteva de două ori. Le enumerăm în ordinea prezentării, cu speranța că și celelalte asociații c.a.r.p. vor trimite materiale pentru a fi publicate în paginile revistei.

As. C.A.R.P. "OMENIA" București, C.A.R.P. Fălticeni, C.A.R.P. Bârlad, C.A.R.P. "SPERANȚA" Hunedoara, C.A.R.P. Arad, C.A.R.P. Curtea de Argeș, C.A.R.P. "SPERANȚĂ și OMENIE" Moinești, C.A.R.P. Deva, C.A.R.P. Roșorii de Vede, C.A.R.P. Zalău, C.A.R.P. Hațeg, C.A.R.P. Oradea, C.A.R.P. Rădăuți, C.A.R.P. Vaslui, C.A.R.P. "OMENIA" Târgoviște, C.A.R.P. "ARMONIA" Vălenii de Munte, C.A.R.P. Reghin, C.A.R.P. Roman, C.A.R.P. Pitești, C.A.R.P. Buhuși, C.A.R.P. Timișoara, C.A.R.P. Suceava, C.A.R.P. Cugir, C.A.R.P. Drobeta Turnu Severin, C.A.R.P. Galați, C.A.R.P. Câmpulung Moldovenesc, C.A.R.P. Sulina, C.A.R.P. Petrița, C.A.R.P. Târgu Neamț, C.A.R.P. Beiuș, C.A.R.P. Lugoj, C.A.R.P. Orăștie, C.A.R.P. Sighișoara, C.A.R.P. Baia Mare, C.A.R.P. Vatra Dornei, C.A.R.P. Turda, C.A.R.P. Ceahlău, C.A.R.P. Sighetu Marmăției, C.A.R.P. Băile Herculane, C.A.R.P. Brad, C.A.R.P. "SPERANȚA" Pucioasa, C.A.R.P. Câmpulung Muscel, C.A.R.P. Motru, C.A.R.P. Ploiești, C.A.R.P. Iași, C.A.R.P. Marghita, C.A.R.P. Târgu Jiu, C.A.R.P. Giurgiu, Asociația "Ajutorul total", C.A.R.P. Călărași, C.A.R.P. Piatra Neamț, C.A.R.P. Odorhei Secuiesc, C.A.R.P. Câmpina, C.A.R.P. Simeria, C.A.R.P.

Șimleu Silvaniei, C.A.R.P. Făgăraș, C.A.R.P. Alexandria, C.A.R.P. Luduș, C.A.R.P. Băilești, C.A.R.P. Slatina, C.A.R.P. Țândărei, C.A.R.P. Galați, C.A.R.P. Reșița, C.A.R.P. Suceava, C.A.R.P. Bacău, C.A.R.P. Balș, C.A.R.P. Breaza, C.A.R.P. Reghin, C.A.R.P. SPERANTA Pucioasa, C.A.R.P. SOLIDARITATEA Cugir, C.A.R.P. Caracal, C.A.R.P. Sebeș, C.A.R.P. Oțelul Roșu, C.A.R.P. Bistrița, C.A.R.P. Drăgănești-Olt, C.A.R.P. Calafat

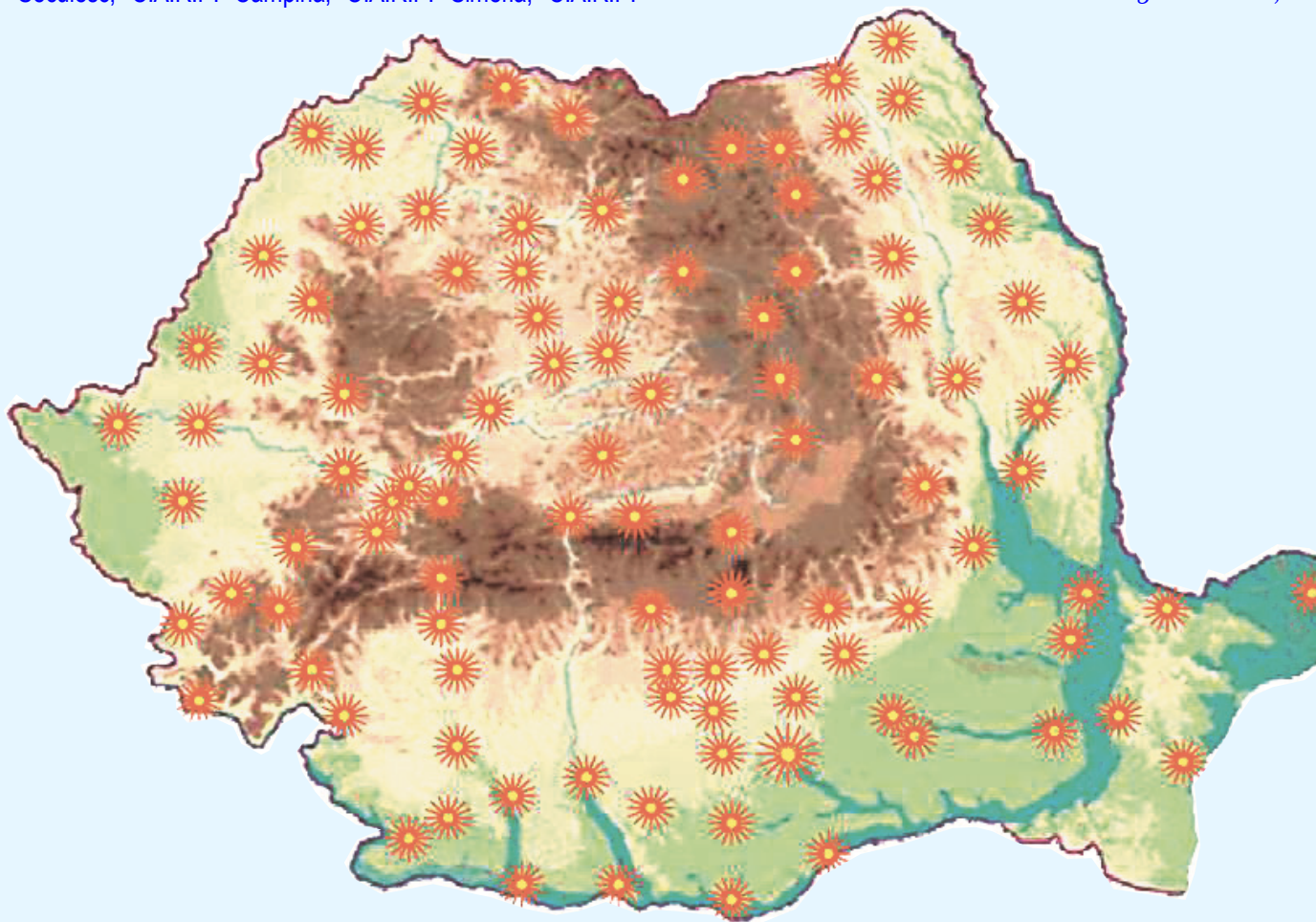
Așteptăm cu mare interes și monografiile caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor, afiliate sau neafiliate la federația noastră, care nu au fost încă prezentate în paginile revistei.

Continuăm colectarea informațiilor pentru MONOGRAFIA asociațiilor CARP. Facem apel la toți actualii conducători ai caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor să ne sprijine. Și nu uitați că o fotografie face uneori cât o mie de vorbe. Trimiteți fotografiile în format electronic sau, dacă nu aveți posibilitatea, cu scrisoare recomandată, iar după ce le vom scana, vă promitem că vi le vom returna.

Conținutul revistei ne îndeamnă să vă sfătuim ca pentru fiecare dintre lucrătorii dumneavoastră să aveți măcar un exemplar, ca un ghid de bune practici, pe care aceștia să îl prezinte la expunerea privind beneficiile membrilor

Cu deosebită stimă,

Colegiul de redacție

“Fiecare loc de pe pământ are o poveste a lui, dar trebuie să tragi bine cu urechea ca s-o auzi și trebuie un gram de iubire ca s-o înțelegi.”

Nicolae Iorga

La nivel internațional, 1 Octombrie este Ziua Persoanelor Vârstnice. Cu această ocazie se organizează evenimente peste tot în țară și în lume. Aceste evenimente sunt menite a le aduce zâmbetul pe buze bătrânilor, a-i face să uite de problemele inerente ale vârstei și în același timp le oferă un prilej de întâlnire și socializare.

E-mail: fn.omenia@yahoo.com
E-mail: secretariat@fn-omenia.ro
Website: www.fn-omenia.ro
Tel/fax: 021-423.17.49; 021-456.36.99;
Mobil: 0752.001.404; 0752.001.406

ISSN — 2065 — 9989
Tipărit la S.C. DOROTEA PRODCOM S.R.L.
Tipografie Tel. 0744.536.449
E-mail: dorotea_print@yahoo.com
Mobil: 0752.001.404; 0752.001.406